

Petru Loga

Transformați după Chipul lui Hristos

Voi fiți desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc
este desăvârșit. (Matei 5:48)

București 2023

Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel Întâi-Născut dintre mai mulți frați. (Romani 8:29)

Sfătuim pe orice om, și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe orice om, **desăvârșit** în Hristos Isus. Iată la ce lucrez eu, și mă lupt după lucrarea puterii Lui, care lucrează cu tărie în mine. (Coloseni 1:28-29)

București 2023

ISBN 978-973-0-38571-7

Transformați după Chipul lui Hristos

ediția a 2-a

Voi fiți desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc
este desăvârșit. (Matei 5:48)

Alte materiale pentru trezire spirituală:

NAȘTEREA DIN NOU

BISERICA - TRUPUL LUI HRISTOS

HAINA DE NUNTĂ

Le poți comanda și le vei primi gratuit!

Telefon contact: 0744.57.47.11

Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului. (2 Corinteni 3:18)

Cuprins

1. Introducere	pag. 2
2. Doar iertați de păcate – Acesta este Planul lui Dumnezeu?	pag. 3
3. Jertfa de la cruce – Rolul ei în planul de mântuire	pag. 6
4. Planul lui Dumnezeu - Refacerea chipului Său în om	pag. 7
5. Desăvârșirea omului în planul lui Dumnezeu	pag. 9
6. Modelarea chipului lui Dumnezeu în noi	pag. 11
7. Atrăși de frumusețea inimii Lui	pag. 14
8. Soția Lui s-a pregătit	pag. 17
9. Frumusețea Domnului Isus	pag. 18
10. Trebuie să trăim cum a trăit Isus!	pag. 19
11. Școala Lui Hristos	pag. 27
12. Lucrarea de zădărniciere a planului lui Dumnezeu	pag. 31
13. Marile organizații religioase – Imperiul lui Satan	pag. 32
14. Evanghelia incompletă - O lucrare de rătăcire!	pag. 34
15. Falimentul Evangheliei incomplete	pag. 35
16. Atrăși mai mult de frumusețea întunericului	pag. 37
17. Cercetare personală	pag. 38

Introducere

Venim pe lume, ne pregătim pentru viață, muncim, avem copii, nepoți, ne bucurăm mai mult sau mai puțin de această viață iar apoi, totul se termină la mormânt. Se pare că aceasta este tot ce viața ne poate oferi. La o privire mai atentă putem observa că majoritatea oamenilor de pe glob doar consumă această viață și nu sunt preocupați să afle dacă mai este ceva după moarte.

Credem că cel mai important lucru din această viață scurtă pe care o trăim este ca fiecare să cunoaștem cu exactitate planul lui Dumnezeu cu privire la noi oamenii, să cunoaștem ce scop a avut Dumnezeu când l-a creat pe om.

Prin această broșură dorim să îți oferim un răspuns cu privire la rostul acestei vieți pe care o trăim pe pământ. Ne dorim ca cele scrise, să fie un ghid pentru cei care cred în inima lor că Dumnezeu este creatorul, atât al Universului cât și al nostru.

Observăm că atunci când suntem puși să dăm un răspuns cu privire la ce va fi după ce se consumă această viață și ce trebuie să facem pentru a trăi veșnic în Împărăția lui Dumnezeu, marea majoritate a oamenilor trăiesc în ignoranță totală.

Datorită ignoranței, se poate vedea astăzi, câte mulțimi de oameni sunt manipulați cu diverse teorii care ne explică cum se poate ajunge în Împărăția lui Dumnezeu.

Una din ele este teoria purgatoriului. Această teorie pe care o găsim în catolicism spune că poți obține iertarea păcatelor prin plata indulgențelor, lucru care îți asigură intrarea în Împărăția lui Dumnezeu și implicit viața veșnică.

În ortodoxie, regăsim pomenile și rugăciunile pentru cei morți, apoi vămile prin care trebuie să treacă cel ce a murit și multe altele prin care omul speră că va putea să-și cumpere într-un fel sau altul, iertarea de păcate.

În aceeași situație sunt și majoritatea bisericilor evanghelice, protestante și neoprotestante. Încredințarea generală este că dacă Îl admirăm pe Dumnezeu pentru ce a făcut pentru noi, dacă credem în jertfa de la cruce, dacă ne vom mărturisi păcatele, dacă vom avea o formă de evlavie, vom obține mântuirea care se reduce la iertarea păcatelor.

Se pare că foarte puțini conștientizează că pocăința și credința în jertfa de la cruce sunt doar câteva din lucrurile pe care omul trebuie să le facă la începutul vieții de credință. Domnul Isus ne avertizează că lipsa de cunoștință a Scripturilor este unul din lucrurile care îl țin pe om în această ignoranță. (Vă rătăciți! Pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. Matei 22:29)

Majoritatea dintre noi se opresc la pocăință, la lucrarea de la cruce... la legământul în apa botezului, la iertarea păcatelor. Aici se oprește pentru mulți lucrarea de mântuire, fără să se conștientizeze că în **planul lui Dumnezeu** este prevăzută atât restaurarea cât și **desăvârșirea caracterului** omului.

Aproape nimeni nu crede că pentru a fi găsiți vrednici de viața care ne așteaptă în Împărăția Sa veșnică, trebuie să creștem ca să ajungem la înălțimea

staturii plinătății lui Hristos. (El a dat pe unii apostoli, pe alții... păstori și învățători, pentru **desăvârșirea sfinților**, până vom ajunge toți la starea de om mare, la **înălțimea staturii plinătății lui Hristos**. Efeseni 4:11-13)

Acest plan al lui Dumnezeu a fost făcut în veșnicii, înainte de a fi creat omul. Scopul Tatălui ceresc a fost să facă frați Domnului Isus și este cel mai complex și măreț plan întocmit vreodată.

Doar iertați de păcate – Acesta este Planul lui Dumnezeu?

În paginile care urmează ne propunem să cercetăm amănunțit planul lui Dumnezeu, despre care, dacă suntem sinceri, trebuie să mărturisim că nu am aflat prea multe lucruri atunci când am început căutările noastre spirituale.

Fiecare din noi, când am ajuns într-o biserică, am primit de la ei ochelari cu un filtru doctrinar confesional cu care să citim Biblia. Am studiat Biblia cu ochelarii lor și ne-au învățat ce trebuie să facem pentru a fi mântuiți.

Majoritatea dintre noi am fost învățați că Dumnezeu a făcut totul pentru noi, că prin credința în jertfa de la cruce se obține mântuirea care se reduce la iertarea păcatelor. Am fost învățați că nu se poate ajunge în timpul vieții la **desăvârșirea caracterului**, și mântuirea se reduce la lucrarea făcută la cruce.

Astfel, mulți au fost încredințați că după nașterea din nou, Dumnezeu este undeva departe și nu se implică prea mult în viața omului. Mulți înțeleg că lucrarea Duhului Sfânt cu omul, se limitează doar la câteva lucruri exterioare, cum ar fi rostirea câtorva cuvinte în altă limbă, câteva minuni, prorocii, fără ca Duhul Sfânt să se implice direct în transformarea omului pentru a-i desăvârși caracterul.

Ne rămâne, astfel, să presupunem că Dumnezeu ne va desăvârși printr-o formulă necunoscută de noi, care o va aplica după moartea omului.

Și cam la această primă parte rămân majoritatea dintre noi. Am mers la biserică, am avut scaunul nostru, ne-am mărturisit păcatele, ne-am botezat, am cântat, am susținut învățăturile bisericii de care aparținem, am trăit o viață mai evlavioasă, am fost pe la bolnavi și vom intra astfel în Împărăția lui Dumnezeu.

Am fost învățați că nu vom intra prin ce vom face noi, ci pentru că am obținut iertarea păcatelor prin har, prin credința în jertfa Lui, pentru că nu este om fără păcat.

Însă pentru a ajunge în Împărăția cerească, pentru a fi mântuit, standardul Împărăției lui Dumnezeu are cerințe foarte stricte; trebuie să ajungem la desăvârșirea cerută de statutul de cetățean al cerului. (Voi fiți desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit. Matei 5:48)

Omul trebuie să aibă un răspuns credibil la aceste cerințe ale lui Dumnezeu.

Așa că întrebarea care trebuie să ne-o punem fiecare este: Avem și noi o parte în lucrarea de mântuire?

Cu privire la această parte a noastră, învățătura Sfințelor Scripturi ne arată tot planul lui Dumnezeu care are ca obiectiv **desăvârșirea omului**. Acest plan prevede pe lângă iertarea păcatelor și creșterea noastră ca ucenici în școala lui Hristos, până va ajunge toți la înălțimea staturii plinătății Lui.

La scurt timp de la înălțarea Domnului Isus la cer, pe lângă învățătura Domnului (**doctrina desăvârșirii caracterului omului**), Satan a venit cu o doctrină falsificată (**doctrina iertării păcatelor**), care oferă o mântuire fără costuri din partea omului, limitându-se doar la iertarea păcatelor.

Învățătura Scripturii ne spune că pe lângă iertarea păcatelor prin jertfa de la cruce, trebuie să ajungem și la desăvârșirea caracterului nostru, lucru care necesită răstignirea firii pământești (dezbrăcarea de omul vechi) și transformarea omului (îmbrăcarea cu omul nou făcut după chipul lui Dumnezeu).

Pentru a ajunge la înălțimea staturii lui Hristos, Sfânta Scriptură ne învață că omul trebuie să se încreadă deplin în Cuvântul lui Hristos, apoi trebuie să se pocăiască, să se lepede de sine și să facă un legământ de ucenicie care are obiectiv ca ucenicul să ajungă ca Învățătorul său. (Ajunge ucenicului să fie ca învățătorul lui și robului să fie ca domnul lui. Matei 10:25)

*Ajunge
ucenicului
să fie ca
Învățătorul Lui!*

Orice om, cât de simplu ar fi, înțelege că dacă cineva ar ajunge la înălțimea staturii plinătății lui Hristos, dacă ar avea îndelunga Lui răbdare, dragostea Lui, blândețea Lui... ar avea intrare liberă în Împărăția lui Dumnezeu. Acesta este singurul lucru care ne poate da deplină încredere în ziua judecății.

Astăzi sunt foarte puțini oameni care să accepte și să pună în practică această doctrină a desăvârșirii caracterului omului. (Doamne, oare puțini sunt cei ce sunt pe calea mântuirii? El le-a răspuns: Nevoiți-vă să intrați pe ușa cea strâmtă. Căci vă spun, că mulți vor căuta să intre și nu vor putea. Luca 13:23,24)

La o privire mai atentă, putem remarca ușor că cei mai mulți aleg să rămână la mântuirea care constă în iertarea de păcate prin credința în jertfa de la cruce.

Doctrina ispășirii sau iertării de păcate. Satan, prin oamenii aserviți lui, a adus o învățătură, care spune că Dumnezeu reduce mântuirea doar la iertarea păcatelor pentru că omul nu poate birui păcatul. În această doctrină falsă se regăsesc mai multe oferte prin care poți ajunge mântuit.

Este o primă învățătură, specifică primelor secole dar care este de mare actualitate și acum. Este o ofertă ieftină, cu care Satan vine la omul ignorant care nu cunoaște nici Scripturile, nici cerințele lui Dumnezeu. Această învățătură îi dă asigurare omului că mântuirea se reduce doar la iertarea păcatelor și se obține prin

plata indulgențelor, a pomenilor, ritualurilor. (regăsim aici catolicismul și ortodoxia)

Omul păcătos care nu cunoaște Cuvântul lui Dumnezeu primește ușor această ofertă, pentru că îl lasă să-și trăiască viața în firea pământească și îi asigură o formulă ieftină prin care poate obține mântuirea.

O altă învățătură, tot ieftină, îl încredințează pe om că mântuirea se obține „numai prin credință” prețul pentru iertarea păcatelor nebiruite (trecute, prezente și viitoare) fiind plătit de Domnul Isus. (regăsim aici confesiunile protestante, vezi reforma lui Luther, Calvin...)

Această ofertă a lui Satan îl încredințează pe om că desăvârșirea caracterului în timpul acestei vieți nu este posibilă și îi dă tot o formulă ieftină prin care să obțină mântuirea. Crezi în jertfa de la cruce și obții mântuirea care se reduce tot la iertarea de păcate. (a plătit Domnul Isus)

Mai este o a treia învățătură, specifică ultimelor secole, care este mai aproape de planul lui Dumnezeu. Ea se adresează celui care nu se mulțumește cu aceste oferte ieftine și care caută mai mult.

Această învățătură spune că mântuirea poate fi obținută prin credința în jertfa de la cruce și prin pocăință, urmată de o sfințire parțială, fără să aibă ca obiectiv lepădarea de sine, ucenicia și ajungerea la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. (regăsim aici mișcarea neoprotestantă)

Regăsim în această doctrină, pe lângă nașterea din nou, o viață de sfințire, dar fără biruință asupra păcatului, încredințarea generală fiind și în această învățătură că desăvârșirea caracterului nu este posibilă în această viață.

Se poate observa ușor că pocăința, urmată de sfințire incompletă, (o formă de evlavie) fără lepădare de sine, care mai lasă loc trăirii și în firea pământească care nu are o finalizare reală, nu îl poate aduce pe om la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

***Sfințirea
incompletă nu îl
aduce pe om la statura
plinătății lui Hristos!***

Este cazul omului care mai păstrează lucruri din firea pământească; mânia, vorbele goale, lăcomia, munca la negru, defăimarea, mersul la mare, pierderea timpului pe facebook, youtube...

Este destul de clar că omul care îmbrățișează această învățătură în care rămân păcate nebiruite, este nevoit să rămână la doctrina iertării de păcate. Aceasta presupune că desăvârșirea urmează să o facă Dumnezeu printr-o formulă necunoscută, în clipa morții sau la înviere.

Putem remarca că Satan, pentru a înșela pe omul care nu face din mântuire ținta cercetării stăruitoare, s-a folosit pe lângă pomeni, indulgențe... și de jertfa de la cruce, oferindu-le oamenilor o mântuire fără costuri prea mari din partea lor.

Pentru a nu fi înșelați este foarte important să cercetăm care este rolul jertfei de la cruce, să știm ce loc are sacrificiul Domnului în planul de mântuire.

Jertfa de la cruce – Rolul ei în planul de mântuire

Jertfa de la cruce face parte din planul lui Dumnezeu și are un loc bine definit. Nu putem diminua importanța jertfei de la cruce pentru că fără de ea omul nu poate ajunge la mântuire.

Planul lui Dumnezeu prevede restaurarea omului păcătos în care este inclusă curățarea de păcate prin jertfa de la cruce. Însă planul lui Dumnezeu este mult mai complex și nu se limitează numai la curățarea păcatelor prin jertfa de la cruce, ci are în vedere și desăvârșirea caracterului nostru. Credem că este foarte limpede pentru toți, că omul păcătos nu putea prin faptele lui bune să plătească prețul răscumpărării. (Efeseni 2:9)

Trebuia ca cineva fără păcat să moară pentru aceasta și acela a fost Domnul Isus. (... Sfânt, nevinovat, fără pată, despărțit de păcătoși. Evrei 7:26)

Scriptura ne spune că pentru a putea fi eliberați de sub stăpânirea diavolului, pentru a putea fi curățați de păcate, pentru a ne împăca cu Dumnezeu, pentru a putea fi răscumparați și pentru a face posibilă nașterea din nou și strămutarea în Împărăția Lui, Fiul lui Dumnezeu a acceptat să moară pe cruce. (... să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți. Matei 20:28)

Lucrarea de la cruce este darul lui Dumnezeu pentru orice om care se pocăiește de faptele lui rele, care se leapădă de sine și se încrede în El. Omul nu poate veni cu faptele lui pentru a obține iertarea de păcate. (Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni. Efeseni 2:8-9) Jertfa de la cruce face posibilă iertarea păcatelor și răscumpărarea. (El... ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor. Coloseni 1:13)

Sacrificiul Domnului Isus face acest lucru pentru a putea fi puși într-o stare nouă, în care El să poată lucra cu noi prin Duhul Sfânt la restaurarea și sfințirea noastră. (... sfințirea lucrată de Duhul. 1 Petru 1:2; Schimbați în același chip al Lui, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18)

Jertfa de la cruce face posibilă intrarea în școala lui Hristos și este începutul uceniciei pentru cine hotărăște să se lepede de sine și să intre în legământ cu Domnul. Aflați în procesul de schimbare până ajungem la înălțimea staturii plinătății lui Hristos, păcatele făcute accidental, fără de voie, ne sunt curățate prin sângele Domnului. (Dar dacă umblăm în lumină... avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță... 1 Ioan 1:7)

Jertfa Domnului nu ne va fi de nici un folos dacă după nașterea din nou, după intrarea în legământul cel nou vom păcătui cu voia. (Dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate. Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că va lua cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pângări sângele legământului, cu care a fost sfințit și va batjocori pe Duhul harului? Evrei 10:26, 29)

Planul lui Dumnezeu - Refacerea chipului Său în om

Pentru a cunoaște lucrurile care sunt prevăzute în planul lui Dumnezeu, trebuie să cercetăm scopul pe care l-a avut Domnul când l-a creat pe om.

Din citirea Scripturii putem vedea că în planul Lui veșnic, Dumnezeu a avut în vedere nu doar crearea unor ființe superioare îngerilor, ci scopul Lui a fost să facă o ființă în care să se manifeste natura Lui; care să fie după chipul și asemănarea Sa. A creat o ființă cu totul deosebită de tot ce a creat până atunci. (Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu. Geneza 1:26-27)

Putem afirma cu certitudine că atunci când Dumnezeu l-a creat pe om a avut un scop total diferit de cel cu privire la îngeri, care au fost creați cu statut de slujitori. Dumnezeu a hotărât să facă frați Domnului Isus, să populeze Împărăția Lui cu ființe care să fie asemenea Fiului Său. (Pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel Întâi Născut dintre mai mulți frați. Romani 8:28-29)

Avem suflet, duh, ne-a înzestrat cu capacitatea de a gândi, de a raționa, de a crede, de a face hotărâri, de a admira, de a iubi și de a alege. Aceasta este pentru că a hotărât mai dinainte în planul Său să fim asemenea Lui.

Însă El nu s-a rezumat doar la această asemănare. Dumnezeu ne-a creat și ne-a înzestrat cu aceste capacități pentru a le întrebuința și este responsabilitatea noastră să le valorificăm, să lucrăm împreună cu El, pentru a ajunge la statura hotărâtă de El.

Planul lui Dumnezeu nu se limitează doar la o mântuire ieftină, care stă doar în pocăință (**dezbrăcarea de omul cel vechi**) și în iertarea de păcate, ci prevede **refacerea chipului lui Dumnezeu** în noi (**îmbrăcarea cu omul cel nou**) și aducerea noastră la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. (Efeseni 4:13)

Acesta este cel mai înalt lucru la care omul poate aspira. (Să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu. Efeseni 4:24)

Dacă primul om a fost înșelat de Satan și păcatul lui a trecut asupra tuturor, aceasta nu înseamnă că în planul lui Dumnezeu s-a strecurat o greșeală. Toate lucrurile s-au întâmplat așa cum a fost prevăzut în acest plan făcut în veșnicii, pe care Dumnezeu l-a pus la punct cu mare atenție până în cele mai mici detalii.

Dumnezeu începe această lucrare de refacere a chipului lui Hristos în om la momentul nașterii din nou și are toată puterea să ne aducă la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. (Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos. Filipeni 1:6)

Pentru a ilustra acest lucru, ne putem gândi la construcția unui autoturism într-o uzină modernă robotizată, în care fabricantul are pe linia de fabricație un punct zero unde pune prima piesă. La finalul procesului de fabricație apare autoturismul care este lucrat și finisat până la cel mai mic detaliu.

Așa este și în uzina lui Dumnezeu, El începe această lucrare de refacere a chipului Lui în om și El o finalizează până la cele mai mici detalii.

Dacă omul creat de Dumnezeu poate să finalizeze ceea ce începe, cu atât mai mult poate Dumnezeu. Dumnezeu are cea mai performantă uzină în care lucrează împreună cu fiecare om care răspunde chemării Lui.

El ne naște din nou și ne transformă pas cu pas după chipul Lui, până ajungem la înălțimea staturii Fiului Său. (Toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18)

Este un plan perfect, întocmit cu mare precizie, punct cu punct, fără să lipsească nici cel mai mic amănunt. El ce începe, duce la bun sfârșit. (El vă va întări până la sfârșit, în așa fel ca să fiți fără vină în ziua venirii Domnului nostru Isus Hristos. 1 Corinteni 1:8)

În planul lui Dumnezeu este prevăzut ca Domnul Isus să aibă mai mulți frați care să fie ca El. Toate lucrurile care apar în viața noastră sunt prevăzute de Dumnezeu să lucreze la caracterul nostru până vom ajunge să ne asemănăm cu Domnul Isus. (Toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu... spre binele celor ce sunt chemați după planul Său. Romani 8:28)

Viața noastră pe acest pământ, tot ceea ce facem de dimineața până seara, trebuie să fie subordonat acestui mare proiect al lui Dumnezeu. (Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Coloseni 3:1)

Dacă nu facem așa, dacă ne trăim viața aceasta în firea pământească ca să ne bucurăm de ea, noi de fapt nu am înțeles lucrarea lui Dumnezeu cu omul și ne vom rezuma doar la oferta lui Satan care ne oferă o mântuire ieftină care constă doar în iertarea păcatelor. (Sunt mulți, care se poartă ca vrăjmași ai crucii lui Hristos. Sfârșitul lor va fi pierzarea. Dumnezeul lor este pântecul și slava lor este în rușinea lor și se gândesc la lucrurile de pe pământ. Filipeni 3:18)

Dumnezeu, în planul Lui veșnic, a hotărât să ne facă copii ai Lui, să creștem și să ajungem la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. (Acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Știm că atunci când se va arăta El **vom fi ca El**. 1 Ioan 3:1)

Avertizăm pe cei ce nu cercetează cu atenție Sfânta Scriptură, care nu înțeleg că trebuie să ajungă la acest statut și se mulțumesc doar cu iertarea păcatelor, că în ziua aceea mare, vor avea o mare surpriză, pentru că în Împărăția lui Dumnezeu, Domnul Isus va fi numai cu acei care s-au pregătit și au ajuns la înălțimea staturii plinătății Lui!

Mulți se gândesc că acest standard e prea înalt pentru noi, însă aceasta este chemarea noastră. Dumnezeul cel adevărat ne cheamă să ne ridicăm din stricăciunea acestei lumi, să ajungem să avem chipul lui Hristos, pentru că numai așa vom putea să locuim împreună cu El.

Desăvârșirea omului în planul lui Dumnezeu

Ca să poată realiza acest plan extraordinar de a face ființe după chipul Său, și pentru a-i aduce la desăvârșirea cerută de statutul de fii ai Lui, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul și omul a primit un trup din țărâna pământului. (Făcătorul cerurilor, singurul Dumnezeu... a întocmit pământul, l-a făcut și l-a întărit, l-a făcut nu ca să fie pustiu, ci l-a întocmit ca să fie locuit: Eu sunt Domnul și nu este altul! Isaia 45:18)

Dumnezeu nu a ales ca locuință pentru om Împărăția cerească, așa cum a fost în cazul îngerilor, ci a făcut pământul cu tot ce este pe el, acesta fiind locul care întrunește toate condițiile pentru a-l aduce pe om la desăvârșirea cerută de El. Este un loc care nu este ferit de pericole, întrucât pe pământ a fost aruncat diavolul și îngerii lui.

Sunt câteva întrebări pe care ni le putem pune și care au răspunsuri ascunse de ochiul neatenț: De ce atunci când Dumnezeu l-a creat pe om, nu l-a pus direct în prezența Sa, așa cum au fost puși îngerii? De ce l-a așezat în locul unde se afla în pericolul de a fi influențat de diavol și de îngerii lui?

De ce a trebuit ca Dumnezeu să-l arunce pe Satan pe pământ și nu în altă parte? De ce l-a lăsat să-l ispitească pe om? De ce omul în starea lui de inocență trebuia să fie o pradă așa ușoară pentru Satan și să ajungă în această situație josnică în care se află astăzi miliarde de oameni?

Trebuie să observăm că planul lui Dumnezeu a fost desăvârșit, nu a avut greșeli, plan pe care acum și-l duce la îndeplinire. (Lucrările Lui sunt desăvârșite. Deuteronom 32:4)

La o citire mai atentă a Bibliei, putem remarca ușor că, în planul Său perfect, era prevăzută căderea omului. (În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii... ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos. Efeseni 1:4) De asemenea, putem remarca că în planul Lui era prevăzută atât restaurarea omului (nașterea din nou) cât și desăvârșirea lui.

Astfel, Dumnezeu a creat cadrul perfect pentru ca omul, trăind pe pământ în prezența lui Satan, să fie trecut prin felurite încercări fără de care nu se poate ajunge la statura cerută de Împărăția lui Dumnezeu. (Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul prin bine. Romani 12:21)

Omul, ființa creată ca o coroană a creației Lui, după chipul și asemănarea Lui, a fost pus să locuiască în aceasta lume vizibilă (universul văzut cu ochii noștri) în prezența lui Satan. Lucrul acesta nu a fost o greșeală din partea lui Dumnezeu, ci acest lucru a fost prevăzut cu mare atenție în planul Lui veșnic.

Dumnezeu a creat acest univers văzut, pământul și toate constelațiile cerului, pentru a-și împlini scopul Lui cu oamenii, acela de a-i aduce la înălțimea staturii Domnului Isus, Întâiul Său născut, la desăvârșirea caracterului nostru.

Este locul ideal pentru ca omul să fie crescut, încercat, probat și adus la desăvârșirea cerută de Dumnezeu. Este uimitor să vedem cât de perfect este planul Lui.

Putem vedea că și Domnul Isus a fost făcut desăvârșit prin lucrurile prin care a fost ispitit de Satan și pe care le-a biruit. Domnul Isus a fost făcut desăvârșit prin suferința care a venit din partea lui Satan și pe care l-a biruit prin moartea de la cruce. (Se cuvenea, în adevăr, ca Acela pentru care și prin care sunt toate și care voia să ducă pe mulți fii la slavă, să desăvârșească, prin suferințe, pe Căpetenia mântuirii lor. Evrei 2:10)

Când privim la viața omului firesc, observăm că nici un om nu se naște desăvârșit, desăvârșirea se obține doar printr-o muncă tenace, perseverând, copiindu-l pe cel ce ne învață în toate amănunțele. (a se vedea traseul pe care-l parcurge un pianist pentru a ajunge desăvârșit la pian)

Desăvârșirea caracterului nostru se obține doar prin muncă, nu este o stare cu care ne naștem sau care ni se va oferi după ce murim.

Potem observa că în niciun domeniu din viața practică nu se poate ajunge la desăvârșire doar studiind, fără să practici ceea ce studiezi. Cu atât mai mult nu se poate ajunge la desăvârșirea cerută de statutul de fiu al lui Dumnezeu printr-o credință mentală, pasivă, care în Scriptură este asemănată cu credința dracilor. (Tu crezi că Dumnezeu este unul și bine faci; dar și dracii cred... și se înfioară! Vrei să înțelegi, om nesocotit, că credință fără fapte este zadarnică? Iacov 2:19, 20)

Când tânărul bogat l-a întrebat pe Domnul Isus ce să facă pentru a moșteni viața veșnică, vedem că Domnul Isus îi răspunde la întrebare și îi condiționează moștenirea vieții veșnice de statutul de desăvârșire la care trebuie să ajungă.

Domnul Isus i-a răspuns ferm: „Dacă vrei să fii desăvârșit” ...vino și urmează-Mă.” (Matei 19:2). Adică, lasă preocupările vieții, vino și trăiește cum trăiesc Eu, învață de la Mine, urmează-Mă în toate lucrurile și vei ajunge desăvârșit și astfel vei moșteni viața veșnică.

Nu poți ajunge desăvârșit la pian doar prin studiul teoretic al partiturilor, fără să-l copiezi pe profesor și fără să dai mult timp din viața ta, exersării la modul practic. Tot așa, credința noastră poate ajunge desăvârșită doar practicând, prin faptele credinței. (Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui și prin fapte, credința a ajuns desăvârșită. Iacov 2:22)

În lucrurile duhovnicești, **ca să-ți desăvârșești caracterul**, ca să ajungi desăvârșit cum și Tatăl ceresc este desăvârșit, trebuie să crezi că se poate, apoi trebuie să lucrezi, imitându-L, sau copiindu-L pe Învățător în tot ce face și să dai timp din viața ta trăind practic în învățăturile Lui, până la cel mai mic amănunt. (să ne gândim câte ore pe zi muncește un pianist pentru a deveni desăvârșit)

Se observă ușor că dacă la creație omul ar fi fost desăvârșit, după cum este Cel ce l-a creat, nu mai era nevoie să fie pus pe pământ în prezența lui Satan, ar fi locuit direct în ceruri în prezența lui Dumnezeu.

Dar ca să ajungem la înălțimea staturii plinătății lui Hristos, trebuie depusă o muncă de ucenic care-L copiază pe Învățător. Numai așa poate se poate

ajunge la statutul de desăvârșire cerut de standardul Împărăției lui Dumnezeu.

Desăvârșirea cerută de Dumnezeu nu este în muzică, în pictură ci este desăvârșirea în îndelunga răbdare, în bunătate, în blândețe, în dragoste... și aceasta se obține doar urmând școala lui Hristos, imitându-L pe El.

Lucrarea lui Dumnezeu nu se finalizează decât așa cum a fost și la Domnul Isus, prin biruința asupra încercărilor care vin peste noi. (Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți, întregi. Iacov 1:2-4)

Desăvârșirea caracterului nostru nu se obține prin credința în jertfa de la cruce ci prin muncă și luptă reală în isпитirile care vin din partea lui Satan și care sunt îngăduite de Dumnezeu pentru creșterea noastră.

Pentru ca omul să poată birui aceste încercări Îl are partener pe Dumnezeu, care este credincios și care nu va îngădui să vină peste om o încercare mai mare decât puterea lui. (Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispițiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda. 1 Corinteni 10:13)

Se poate observa ușor că trăsăturile Domnului Isus, respectiv dragostea, blândețea, îndelunga răbdare, bunătatea... se pot obține doar prin muncă, prin perseverare... avându-L model pe Domnul Isus. (Veniți și învățați de la Mine căci Eu sunt blând și smerit cu inima. Matei 11:29)

***Îndelunga răbdare
se poate obține
doar învățând
de la Hristos!***

Niciun om când se naște din nou, nu se naște cu îndelungă răbdare, cu blândețe, cu dragoste. Aceste însușiri se pot obține prin munca omului în colaborare cu Dumnezeu. Pentru aceasta avem la dispoziție școala lui Hristos, în care găsim Cuvântul care lucrează cu noi, Duhul Sfânt care ne îndeamnă și ne călăuzește, Trupul lui Hristos (Biserica) și munca noastră într-o ascultare deplină.

Modelarea chipului lui Dumnezeu în noi

Ce plan extraordinar a putut să facă Dumnezeu! Ce har avem să putem lucra în atelierul Lui ca ucenici, împreună cu El, să creștem în toate privințele până vom ajunge la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Pentru că planul Lui este să fim asemenea chipului Fiului Său și totul este subordonat acestui plan măreț, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său. La rândul Lui, El i-a trimis pe ucenicii Lui să ne descrie caracterul Său, pentru că numai dacă Îi vom cunoaște trăsăturile vom putea să ne modelăm după chipul Lui. (Pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât... să fie asemenea chipului Fiului Său pentru

ca El să fie cel Întâi Născut dintre mai mulți frați. Romani 8:28-29)

Așa cum nici un sculptor din lume, oricât de talentat ar fi, nu poate să sculpteze chipul unui om dacă nu-i vede trăsăturile chipului, tot așa nimeni nu va putea lucra la a avea chipul lui Hristos dacă nu va cunoaște trăsăturile chipului Său.

Nimeni în lumea aceasta nu poate concepe că un sculptor poate să reproducă chipul lui Nero dacă acesta nu l-a văzut vreodată pe Nero.

Un sculptor care face o lucrare de sculptură are totdeauna ca model, chipul celui pe care îl va reproduce în piatră. Are în atelierul lui imaginea modelului la care trebuie să privească și reproduce cu mare atenție fiecare trăsătură, până piatra ajunge să ia imaginea modelului.

Asemănătoare este și lucrarea lui Dumnezeu cu noi. Din momentul nașterii din nou, Duhul Sfânt, asemenea unui sculptor este Cel ce lucrează împreună cu noi și ne transformă pas cu pas până i-a chip Hristos în noi.

La început, chipul Lui se va regăsi în sămânța lui Dumnezeu care este semănată în noi, având codul genetic al lui Dumnezeu. Duhul Sfânt germinează această sămânță dumnezeiască și lucrează împreună cu noi la această transformare.

Pentru aceasta ne pune la dispoziție modelul, adică chipul Domnului, la care putem privi ca într-o oglindă, după cum ne spune Sfânta Scriptură. Apoi lucrăm sub călăuzirea Duhului Sfânt, pas cu pas până vom ajunge să avem chipul Lui Hristos; până ni se vor imprima în inimă toate trăsăturile Lui.

Privim cu toții ca într-o oglindă în care vedem toate trăsăturile Domnului, și vom șlefui, până nu vor mai exista diferențe între noi și Modelul nostru. (Toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18)

*Suntem schimbați
din frumusețe în
frumusețe după
chipul lui Hristos!*

Chipul exterior al Domnului nu poate fi văzut, dar poate fi văzut chipul interior, cum arată inima Lui, ce este în inima Lui și aceasta putem vedea cu ochii inimii noastre. (Tatăl slavei, să vă dea un duh de înțelepciune și de descoperire, în cunoașterea Lui, și să vă lumineze ochii inimii. Efeseni 1:17-18)

Există o parte interioară a inimii, în care ne putem asemana cu Dumnezeu și care poate fi văzută doar cu ochii inimii, însă este nevăzută în seamă de cei mai mulți. (Inima acestui popor s-a împietrit; și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindec. Matei 13:15)

Când Moise a vrut să-L cunoască, nu a cerut să-i vadă aspectul exterior, ci i-a cerut să-i arate căile Lui, felul Lui de a fi, adică trăsăturile inimii Lui. (Acum, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște... Exod 33:13)

Prin urmare, Dumnezeu i-a descoperit fața ascunsă a inimii, adică însușirile sau trăsăturile inimii Lui. (Dumnezeu este plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincios. Exod 34:6; Domnul este îndelung răbdător. Psalmi 145:8; Dumnezeu este dragoste. 1 Ioan 4:16; El este un Dumnezeu credincios și fără nedreptate, El este drept și curat. Deuteronom 32:4)

Atunci când Dumnezeu ne spune că trebuie să ia ființă chipul Său în noi, El de fapt ne spune că inima noastră va trebui să se schimbe după cum este inima Lui, trebuie să fie împărțite în noi, însușirile Lui/trăsăturile inimii Sale.

Când privim cu ochii inimii, trebuie să vedem ca într-o oglindă trăsăturile inimii Lui și trebuie să ne lăsăm prelucrați și modelați după aceste trăsături ale Lui, pentru ca la finalul lucrării Duhului, inima noastră trebuie să fie ca a Lui. (Domnul Și-a ales un om după inima Lui... 1 Samuel 13:14)

El lucrează la refacerea chipului Lui în noi și ne cârmuiește prin Duhul Sfânt ca să ne îmbrace cu însușirile Lui, care va fi roada lucrării Duhului cu noi. (Ca niște aleși ai lui Dumnezeu... îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare. Coloseni 3:12)

În Evanghelie regăsim trăsăturile inimii Domnului Isus, cu care atrage la El pe toți oamenii. (Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii. Ioan 12:32)

Însă, putem observa că celor mai mulți Satan le-a orbit ochii inimii ca să nu vadă strălucind Evanghelia frumuseții lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu, să nu vadă în oglindă Modelul după care să se schimbe. (Dacă Evanghelia este acoperită, este acoperită pentru cei ce sunt pe calea pierzării, a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu. 2 Cor. 4:3)

Mulți dintre noi nu au ochi să vadă chipul lui Hristos și rămân doar la cunoașterea câtorva lucruri cu privire la ce a făcut Domnul Isus.

Mulți cunosc ce vindecări a făcut Domnul Isus, cunosc despre jertfa Lui de la cruce, pe unde a umblat El, ce minuni a făcut, când s-a rugat, unde S-a rugat, și la atât se limitează lucrurile privitoare la Domnul Isus, dar ceea ce este esențial și ce trebuie să cunoască pentru mântuirea lor, nu cunosc.

Va trebui să înțelegem că nu vom putea ajunge să ne asemănăm cu El/să fim ca El dacă nu căutăm să descoperim frumusețea trăsăturilor inimii Lui (căile Sale) și fără să ne dorim să avem o inimă asemănătoare cu a Lui. (Arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște... Exod 33:13)

Întrebarea care ar trebui să ne-o punem fiecare este următoarea: Ce mă poate determina să privesc în oglindă și să lucrez împreună cu Duhul Sfânt ca să ia naștere chipul Domnului în mine? Există ceva anume? Este frica de iad? Este promisiunea că ne va duce în Raiul ceresc? Sau este frumusețea inimii Lui?

Atrași de frumusețea inimii Lui

Putem remarca ușor că într-o campanie electorală pentru alegerea unui candidat, cei care-l promovează îl prezintă în ipostaze cât mai strălucitoare pentru a convinge oamenii să-l aleagă. Candidatul își alcătuieste discursuri cu oferte cât mai convingătoare pentru a determina cât mai mulți oameni să-l aleagă.

Se procedează așa, pentru că am fost creați cu discernământ, cu capacitatea de a alege. Atunci când admirăm mult se declanșează în noi dorința de a acționa, de a face decizii.

Niciun candidat care va fi în campanie electorală nu ne va chema să-l alegem folosindu-se de amenințări, pentru că nimeni nu-l va aprecia și nu-l va alege. Dacă omul este atras de ofertele unui candidat care este foarte convingător și îl va considera sincer în ceea ce promite, va acționa în consecință, îl va aprecia și îl va alege în detrimentul celorlalți.

Dacă pe lângă ofertele pe care le face, acest candidat are un mod de viață frumos, chiar dacă nu cheamă pe nimeni să-i imite și modul de viață, totuși, se vor găsi unii oameni care din admirație vor dori să îl imite.

Așa am fost creați, cu această capacitate. Atunci când suntem atrași de cineva și-l admirăm, atunci suntem dispuși să-l susținem, și când îl admirăm din toată inima, vor fi printre noi oameni care își vor dori să se asemene cu acel om. Putem vedea la tineri aceste dorințe de imitare, de a se asemana cu unele staruri de muzică sau cinema, în îmbrăcăminte, vorbire...

Pentru ca oamenii să aleagă pe cel care candidează, acesta le promite diverse avantaje, fără să le ceară să se asemene cu el și să trăiască ca el.

Când este vorba de mântuirea sufletului, lucrurile se întâmplă asemănător. Dumnezeu se folosește de trimișii Săi să ne prezinte planul Lui cu privire la viața noastră, cu scopul de a ne convinge să alegem oferta lui de mântuire.

Domul Isus, pe lângă faptul că ne promite viața veșnică, El ne cere să ne asemănăm cu El, să umblăm împreună cu El pe căile Lui, trăind o viață desăvârșită.

El ne cheamă nu numai să-L apreciem pentru ce a făcut pentru noi ci ne cheamă să fim ca El. Ne cheamă să ne îndrăgostim de El și pentru aceasta ne arată frumusețea caracterului Lui care este desăvârșit (După ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii. Ioan 12:32)

Dumnezeu nu ne cheamă să-L apreciem doar pentru că ne oferă o Împărăție veșnică, cu străzi de aur, pentru că ne scapă de iad, deoarece acest lucru nu ne va determina să ne îndrăgostim de El și nici să dorim să-L urmăm ca să fim ca El.

Domnul nu vrea să ne logodim cu El din interes, nu ne promite daruri ca să ne convingă să-L iubim pentru că acest lucru ar declanșa în noi oportunismul, nu iubirea adevărată. Observăm că chiar și cei din lume dezaprobă oportunismul sau "iubirea,, care are la bază un alt interes, nu frumusețea și calitățile celui iubit.

Numai dacă suntem coplesiiți de frumusețea Lui ne vom dori să umblăm în căile Lui și să avem această frumusețe pe care o are El. (Dumnezeu, Domnul, vorbește și cheamă pământul de la răsăritul soarelui până la asfințitul lui. Din Sion, care este întruparea frumuseții desăvârșite, de acolo strălucește Dumnezeu. Psalmi 50:1, 2)

De aceea, în dragostea Lui față de cununa creației Sale, Dumnezeu se folosește de trimișii Săi să ne vorbească despre Domnul Isus, să ne arate care sunt trăsăturile de caracter ale inimii Lui. Ucenicii Lui sunt trimiși ca să ne descrie chipul lui Dumnezeu, pentru a ne arăta frumusețea inimii Sale și pentru a ne atrage la El cu frumusețea Lui desăvârșită.

Nimeni nu poate fi atras de frumusețea Lui dacă nu a auzit despre El și dacă nu-l vede trăsăturile inimii, dacă nu cunoaște căile Lui, felul Lui de a fi. (Și cum vor crede în Acela, despre care n-au auzit? Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor. Romani 10:14; Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl. Ioan 6:44)

Dacă vom fi atrași de frumusețea caracterului Lui care este desăvârșit, Îl vom admira și-L vom iubi din toată inima; numai așa se va stârni în noi dorința de a avea aceleași trăsături de caracter pe care le are El. (Vă rog fierbinte, fiice ale Ierusalimului, nu stârniți, nu treziți dragostea, până nu vine ea. Cântarea Cântărilor 8:4)

***Dacă îl vom admira și
îl vom iubi, se va trezi
în noi dorința de a avea
trăsăturile Lui!***

Dacă am fost chemați doar la pocăință pentru a nu ajunge în iad și pentru a umbla pe străzi de aur, fără să ni se fi arătat și frumusețea inimii Domnului, dacă nu ni s-a prezentat că scopul Lui este să avem trăsăturile Lui de caracter, trebuie să fim atenți fiindcă cei ce ne-au prezentat acest mesaj ne-au adus o evanghelie falsă, incompletă. Aceștia nu au fost trimiși de Dumnezeu. Dacă am primit o asemenea evanghelie oportunistă am fost înșelați de Satan.

Să recunoaștem cu sinceritate: Ce evanghelie ni s-a adus? Au fost oameni care ne-au propovăduit doar, că dacă nu ne pocăim vom avea parte de iadul cel veșnic?

Ne-au învățat să-L apreciem, să-I fim mulțumitori doar pentru ce a făcut pentru noi la cruce? Sau au fost trimiși ai lui Dumnezeu care ne-au prezentat și frumusețea inimii Domnului? Am fost eu atras de trăsăturile Lui de caracter? S-a trezit în noi iubirea și ne-am dorit să avem aceleași trăsături frumoase cum sunt ale Lui?

Dumnezeu ne atrage cu toată frumusețea Lui și va face să treacă pe dinaintea noastră toată frumusețea inimii Lui. Cum i-a arătat lui Moise frumusețea inimii Lui așa ne-o va arăta și nouă. El va face să treacă pe dinaintea ta toată frumusețea Lui. (Exod 33:17) El face lucrul acesta pentru ca să ne îndrăgostim de trăsăturile inimii Lui, pentru ca să se trezească în noi iubirea.

Dorința fierbinte a lui David (care trebuie să fie a fiecărui îndrăgostit de Domnul), era să locuiască toată viața lui în casa Domnului ca să privească frumusețea Domnului. (Un lucru cer de la Domnul, și-l doresc fierbinte: aș vrea să locuiesc toată

viața mea în Casa Domnului, ca să privesc frumusețea Domnului. Ps. 27:4)

Dacă noi venim la Dumnezeu din interes, din oportunism, pentru străzile de aur, ca să nu ne pedepsească în iad este clar că nu am avut parte de strălucirea frumuseții Evangheliei slavei lui Hristos care este chipul lui Dumnezeu. (Dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce sunt pe calea pierzării, a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu. 2 Corinteni 4:3-4)

Fiecare învățătură (poruncă) din Evanghelie are ascunsă în ea o trăsătură a Domnului Isus, ascunde în ea frumusețea desăvârșită a caracterului Său. Privind la căile Lui, la poruncile Lui de fapt privim la frumusețea lui Hristos care este chipul lui Dumnezeu.

***Fiecare poruncă
are ascunsă în ea
o trăsătură a Lui!***

Poruncile Lui trebuie să fie pentru noi o desfătare, pentru că-L reprezintă pe El. (Mă desfățez în poruncile Tale, căci le iubesc. Psalmi 119:47; Poruncile Tale sunt desfătarea mea. Psalmi 119:143)

De aceea zice Domnul Isus: „Cine Mă iubește, păzește poruncile Mele...” (Ioan 14:15) adică cine Mă iubește pe Mine, iubește și poruncile Mele și își găsește desfătarea în ele, pentru că poruncile Mele exprimă caracterul Meu, ele arată cum sunt Eu.

Nimeni nu-L va putea admira și iubi din tot cugetul de frica pedepsei cu iadul cel veșnic, ci numai dacă este atras de strălucirea Domnului, de strălucirea Cuvântului Lui. Numai așa se declanșează dorința fierbinte de a fi ca El. Doar în felul acesta poate fi atins scopul pentru care am fost creați, acela de a fi ca Domnul Isus, Mirele nostru.

Numai când suntem atrași cu adevărat de frumusețea inimii Domnului vom fi determinați să-L imităm și să ne dorim să avem aceeași inimă ca a Lui.

Dacă ne va arăta cineva frumusețea Domnului și vom fi atrași de El, rezultatul va fi iubirea. Ilustrativ, relația noastră trebuie să semene cu relația a doi logodnici, care sunt atrași unul de altul, unde este iubire din toată inima.

Dacă vom admira și vom fi atrași de frumusețea trăsăturilor Domnului Isus, ni le vom dori și noi, acesta fiind punctul de început. (Vă rog fierbinte, fiice ale Ierusalimului, dacă găsiți pe iubitul meu, ce-i veți spune?... Că sunt bolnavă de dragoste! Cântarea Cântărilor 5:8)

O persoană îndrăgostită totdeauna se va desfăta în cuvintele pe care le rostește cel pe care-l admiră și pe care-l iubește. (Înebuneam, când îmi vorbea. Cântarea Cântărilor 5:6; Mi se topește sufletul de dor după legile Tale. Ps. 119:20)

Dacă nu am început de aici, dacă nu suntem atrași de frumusețea inimii Lui, dacă poruncile și căile Lui nu sunt desfătarea noastră, dacă L-am iubit doar pentru promisiunile Lui, atunci viața nouă nu a început. (Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-L atrage Tatăl. Ioan 6:44)

Soția Lui s-a pregătit

În relația noastră cu Domnul Isus, Scriptura ne vede în mai multe ipostaze. Suntem văzuți ca ucenici, ca robi, ca frați ai Domnului și ca logodnică a Lui. El este Logodnicul nostru, și noi logodnica Lui! Să ne întrebăm: Ce relație trebuie să fie între doi logodnici? (V-am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată. 2 Corinteni 11:2)

Este limpede că relația noastră cu Domnul trebuie să fie o relație de admirație, de iubire. Cuvântul Domnului vorbește deseori despre faptul că Domnul Isus va fi Mirele nostru și că noi vom fi mireasa (soția) Lui. (Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului! Apoc. 21:9) Domnul mă iubește și în dragostea Lui mă cheamă să intru într-o relație de iubire, de logodnă cu El.

Numai dacă se trezește în noi iubirea față de Cel care este mai frumos decât tot ce există în ceruri și pe pământ, numai atunci intră și Domnul în relație cu noi. (Vă rog fierbinte, fiice ale Ierusalimului, nu stârniți, nu treziți dragostea, până nu vine ea. Cântarea Cântărilor 8:4)

El vine la mine și îmi arată frumusețea Lui, frumusețea căilor Lui și are pentru mine îndelungă răbdare, până se va trezi în mine iubirea față de El și față de căile Lui. Când se va întâmpla acest lucru din partea mea, va intra în relație cu mine prin încheierea unui legământ de iubire pentru a fi a Lui.

Nu este un legământ pe care Domnul mă obligă să-l fac de frica pedepsei cu iadul veșnic (cum îl fac astăzi cei mai mulți) ci este un legământ bazat pe iubire, pentru că am ajuns să-L iubesc mai mult decât orice. (Când am trecut Eu pe lângă tine, M-am uitat la tine, și iată că îți venise vremea, vremea iubirii. Atunci am întins peste tine poala hainei Mele, ți-am acoperit goliciunea, ți-am jurat credință, am făcut legământ cu tine, zice Domnul Dumnezeu, și ai fost a Mea! Ezechiel 16:8)

Dumnezeu cunoaște inima omului. El știe când suntem atrași de frumusețea Lui, știe când este admirație, când vine iubirea din tot cugetul și când inima mea este pregătită pentru a-L urma. Numai atunci El încheie un legământ de logodnă cu mine. (Cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi... Ioan 14:21)

Frumusețea inimii Domnului Isus, trebuie să trezească în noi ceea ce a trezit în Sulamita, frumusețea iubitului ei, așa încât să se nască în noi dorința fierbinte de a-L iubi din toată inima, cu toată puterea, cu tot cugetul. (Ce are iubitul tău mai mult decât altul, de ne rogi așa din fierbinte? Iubitul meu este alb și rumen, deosebindu-se din zece mii. Capul lui este o cunună din aur curat... Așa este iubitul meu, așa este scumpul meu, fiice ale Ierusalimului! Cântarea Cântărilor 5:9-16)

Este ca o relație de logodnă dintre un tânăr și o tânără, în care se poate intra doar datorită admirației reciproce, datorită iubirii din toată inima. Frica de iad sau ofertele raiului sunt excluse. El nu va intra în această relație de dragoste cu noi dacă nu ne-a venit vremea iubirii, dacă nu-L iubim mai mult decât pe mamă sau pe tată,

dacă nu-L iubim mai mult decât pe oricine din această lume. (Cine iubește pe tată, ori pe mamă, mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine; și cine iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine. Matei 10:37)

Acesta trebuie să fie singurul scop al vieții noastre, să trăim această relație de iubire și să ne pregătim ca logodnică pentru nunta noastră cu Mirele. (A venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit. Apocalipsa 19:7)

Am fost chemați să locuim împreună cu Mirele nostru și cu Tatăl Lui! Pentru că El a ascultat în toate lucrurile de Tatăl, și soția Lui trebuie să-L asculte în toate lucrurile. Numai atunci Tatăl și Fiul vor locui împreună cu mine. (Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. **Noi vom veni la el, și vom locui împreună cu el.** Ioan 14:23)

Soția lui s-a pregătit, a devenit ca El. Acum este logodnică, este în școala Logodnicului Ei, umblă în căile Lui drepte și învață să fie evlavioasă față de El, să asculte de El, așa cum a ascultat El de Tatăl. Prin încercările prin care trece, ajunge la înălțimea staturii soțului ei. Ea va fi făcută desăvârșită, după cum Mirele ei a fost făcut desăvârșit. Dacă El a fost făcut desăvârșit și ea trebuie să fie făcută desăvârșită!

Să ne întrebăm: Ar putea fi armonie în Împărăția lui Dumnezeu dacă Fiul ascultă întocmai de Tatăl, dar soția Lui nu ar asculta la fel? Ar fi posibil?

Frumusețea Domnului Isus

Este esențial să cunoaștem trăsăturile inimii Domnului, felul Lui de a fi, căile Lui, frumusețea desăvârșită pe care o are Domnul Isus. (Să cunoască... pe Hristos, în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei. Col. 2:2)

Este vital să-I cunoaștem inima pentru că va trebui să ne asemănăm cu El, pentru că va trebui să creștem până ajungem la înălțimea staturii plinătății Lui.

În planul lui Dumnezeu, care a fost făcut înainte de a fi omul, era prevăzut ca Fiul Său să vină pe pământ, să ne arate căile Lui care sunt desăvârșite. (Domnul este bun și drept: de aceea arată El păcătoșilor calea. Psalmul 25:8; Căile lui Dumnezeu sunt desăvârșite. Psalmul 18:30)

El și-a descoperit frumusețea desăvârșită cu care ne atrage la El, pentru a ne îndrăgosti de El și a ne dori să fim ca El. (După ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii. Ioan 12:32)

Cu toate acestea, frumusețea inimii Domnului și calea pe care a mers El este ascunsă de ochii majorității oamenilor. (Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află. Matei 7:14)

Cel pe care-l admiră creștinii astăzi este un alt Isus. Astăzi este propovăduit un alt Isus și o altă cale pe care cei mai mulți le acceptă foarte ușor. (Multe căi i se par bune omului, dar la urmă duc la moarte. Proverbe 16:25)

Este un alt Isus, care cred ei, se bucură că oamenii îi sărbătoresc ziua de

naștere, un Isus care s-ar uita ca și ei la știri, la telenovele, ar pierde vremea pe internet, pe facebook, ar merge la mare să se relaxeze, ar conduce fără să-i pese de legea circulației, ar lucra la negru... ar merge la armată, ar depune jurământ, s-ar mânia... (Dacă vine cineva să vă propovăduiască un alt Isus, pe care noi nu L-am propovăduit sau o altă evanghelie... oh, cum îl îngăduiți de bine! 2 Corinteni 11:4)

Adevăratul Isus este cel pe care-L găsim descris de Sfânta Scriptură. El a umblat pe calea îngustă, cale pe care ne cheamă și pe noi să umblăm. (Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea, și să Mă urmeze. Matei 16:24)

În relația Lui cu Tatăl, S-a lepădat de El Însuși, a fost smerit, S-a făcut rob ascultător până la moarte, a fost evlavios, L-a iubit pe Tatăl ceresc din toată inima.

Adevăratul Isus a fost îndelung răbdător când a fost batjocorit, a fost plin de bunătate față de cei ce L-au răstignit, a fost plin de blândețe, și-a iubit dușmanii. (Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri și, când era chinuit, nu amenința, ci Se supunea dreptului Judecător. 1 Petru 2:23)

Adevăratul Isus a iubit neprihănirea și a urât nelegiuirea. El nu a glumit, nu a râs la glumele altora, nu a folosit cuvinte nefolositoare, nu s-a certat cu nimeni.

El nu a trăit în firea pământească nici o clipă. Acest Isus ne cheamă și pe noi să răstignim firea pământească și să trăim cum a trăit El.

Trebuie să trăim cum a trăit Isus!

Majoritatea dintre noi am fost învățați să privim admirativ la tot ce a făcut Domnul Isus, la felul Lui de a fi. Am fost înșelați că noi nu vom putea să avem neprihănirea Lui, îndelunga Lui răbdare, blândețea Lui...

Suntem învățați că Domnul Isus a trăit la un standard dumnezeiesc, inaccesibil oamenilor, și că din această cauză nouă, pământenilor, ne sunt permise slăbiciunile omenești. Suntem înșelați că mântuirea stă doar în iertarea păcatelor prin jertfa de la cruce și că la înviere ni se va atribui neprihănirea Lui.

Dacă vrem să aflăm cum a trăit Domnul Isus, ne sunt evidențiate doar lucrurile care nu sunt la îndemâna omului simplu. Ni se arată că El a umblat pe ape, a dat de mâncare la cinci mii de oameni, din doar cinci pâini și doi pești, a înviat oameni, a certat vântul... Am putea spune că a făcut lucruri pe care nici un om obișnuit nu le poate face.

Satan ne înșală prin oamenii aserviți lui, că nimeni nu poate trăi ca Domnul Isus și că această chemare nu este pentru noi. Cuvântul Scripturii ne spune însă, în mod categoric, că trebuie să trăim cum a trăit Domnul Isus. Este o poruncă care trebuie împlinită de fiecare dintre noi. (Cine zice că rămâne în El trebuie să trăiască și el, cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6)

Domnul nu ne cheamă să înmulțim pâinile, nici să mergem pe ape, nici să înviem morții sau alte lucruri miraculoase. Nu în lucrurile acestea am fost chemați

să ne asemănăm cu El, ci să trăim cum a trăit El.

Trebuie să trăim în acele lucruri în care a trăit El și care sunt în puterea oricărui om, lucruri în care fiecare dintre noi poate și trebuie să trăiască cum a trăit Domnul Isus; atât cel născut din nou cât și cel matur în credință.

Sunt lucruri cărora omul nu le acordă importanță, dar pe care Domnul Isus Le-a trăit în relația Lui cu Tatăl ceresc. Aceste lucruri trebuie să le practicăm și noi toți, de la mic la mare, fiindu-ne strict necesare pentru a ajunge la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Lepădarea de sine, smerenia, evlavia, neprihănirea... în care El a trăit exprimă frumusețea caracterului Său. Pentru aceste lucruri oamenii L-au disprețuit și nu L-au băgat în seamă. (Odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina. Ioan 3:19)

Suntem chemați să fim plini de admirație față de felul Lui de a fi, să fim atrași de frumusețea inimii Domnului Isus. Dar trebuie și să lucrăm pentru a ne transforma inima după inima Lui, să ne lepădăm de noi înșine, să fim smeriți, evlavioși, să ne facem robi cum s-a făcut El, să fim îndelung răbdători când suntem batjocoriți, să fim plini de bunătate față de cei ce ne prigonesc, să fim plini de blândete...

Dacă ne găsim desfătarea în aceste lucruri și le punem în practică, prin ele o să creștem pas cu pas până vom ajunge la desăvârșirea caracterului nostru.

În relația Sa cu Tatăl ceresc, „adevăratul Isus” S-a lepădat de El Însuși, a fost smerit, S-a făcut rob ascultător până la moarte, frica de Domnul a fost plăcerea Lui, a fost evlavios și L-a iubit pe Tatăl ceresc din toată inima Lui.

Sunt mulțimi de oameni care Îl apreciază pentru că le-a dat de mâncare, pentru că i-a vindecat, dar pentru felul cum a trăit El în relația cu Tatăl Său, nu sunt interesați să știe și nici să trăiască așa cum a trăit El. Pentru că Satan ne-a înșelat că este imposibil să trăim cum a trăit El, aceste aspecte din viața Domnului nu sunt băgate în seamă de cei mai mulți dintre noi.

Însă este ușor de observat că în aceste lucruri în care a trăit El ni se cere și nouă să trăim. Dacă vom trăi așa cum a trăit El, vom crește până vom ajunge la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Lepădarea de sine

Conform dicționar Dex: Renunțare la interesele sau la ideile personale

În relația Lui cu Tatăl ceresc, Domnul Isus S-a dezbrăcat de El Însuși. (El, cu toate că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob. Filipeni 2:6-8)

Lepădarea de sine implică să renunți la interesele tale, să renunți la părerile proprii, la voința proprie, să renunți la replică.

Cu toate că era Fiul Lui Dumnezeu, Domnul Isus nu a avut păreri proprii, nu a făcut ce a vrut, ci și-a supus voința lui Dumnezeu în totalitate.

Definiția lepădării de sine o găsim în viața care a trăit-o Domnul Isus în relația Lui cu Tatăl ceresc. Dacă nu vom avea această imagine a lepădării de sine pe care a practicat-o Domnul Isus, nu vom ști ce înseamnă cu adevărat lepădarea de sine. (Adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine. El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând, și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai. Ioan 5:19)

Domnul Isus i-a ales pe cei 12 ucenici după o noapte de rugăciune cu Tatăl. Dar nici unul nu a fost ales de El ci de către Tatăl ceresc. (Eu am păzit pe aceia pe care Mi i-ai dat; și nici unul din ei n-a pierit, în afară de fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura. Ioan 17:12)

El nu a lucrat după gândurile Lui, ci a stat în ascultare și a făcut tot ce I-a spus Tatăl ceresc să facă. Atunci când a spălat picioarele ucenicilor, când a fost slujitorul tuturor, când a dat de mâncare mulțimilor, a fost în ascultare deplină față de ce I-a spus Tatăl ceresc să facă.

A făcut multe vindecări, dar nu a făcut nici o vindecare din inițiativă proprie, toate au fost făcute după cum Tatăl i-a spus să facă. (Eu nu pot face nimic de la Mine Însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis. Ioan 5:30)

Aceasta este rețeta lepădării de sine. Dacă o să-L admirăm pentru felul cum a trăit, o să ne-o însușim și o vom practica identic cum a practicat-o El.

Domnul Isus ne arată cum a trăit pe pământ, ne arată această trăsătură a inimii Lui, care este de o frumusețe desăvârșită. El ne atrage cu această frumoasă trăsătură, ca să ne dorim din toată inima s-o avem și noi.

Am fost chemați să trăim cum a trăit El, să ne lepădăm de noi înșine, cum S-a lepădat El. Aceasta este viața adevărată la care am fost chemați, pentru că viața nouă nu poate să înceapă fără lepădare de sine.

Lepădarea de sine este prima cerință a Domnului Isus pe care trebuie s-o împlinească orice om care vrea să înceapă viața nouă. (Dacă voințe cineva să vină după Mine, **să se lepede de sine**, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze. Luca 9:23)

Se poate remarca ușor că lepădarea de sine face parte din planul de mântuire, fără de care nu există naștere din nou. Așa a trăit El, S-a lepădat de Sine, El, Mirele nostru și ne cere și nouă să facem același lucru.

Verifică-te! Te-ai lepădat de tine însuși, ai renunțat la valorile omenești? Ai acceptat în totalitate învățăturile lui Hristos? S-au făcut toate lucrurile noi? (Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. 2 Corinteni 5:17)

Diavolul a venit să înșele oamenii cu anumite părți din Sfânta Scriptură ca să ne arate că nu se poate trăi cum a trăit Domnul Isus. Dar se poate, și este obligatoriu pentru mântuire! (Cine nu-și ia crucea lui, și nu vine după Mine, **nu este vrednic de Mine**. Matei 10:38)

Așa a trăit Domnul Isus, așa trebuie să trăim și noi. Putem constata ușor

uitându-ne în jurul nostru că lepădarea de sine este unul din cele mai disprețuite și nebăgate în seamă lucruri. Să ne întrebăm: Apreciem și ne dorim să trăim în lepădare de sine cum a trăit Domnul Isus?

Smerenia

Conform dicționar Dex: **Smerenie** = Atitudine umilă, supusă, respectuoasă.

În relația Lui cu Tatăl ceresc, Domnul Isus a fost smerit cu inima. Este o altă trăsătură de caracter a Domnului Isus, de o frumusețe strălucitoare cu care ne atrage la El. Este un lucru care exprimă frumusețea caracterului Domnului Isus, de care trebuie să ne îndrăgostim ca să ne dorim să fim smeriți întocmai cum a fost El. (Învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Matei 11:29)

Suntem chemați să trăim cum a trăit El, să trăim smeriți cum a trăit Domnul Isus, viață care este disprețuită și nebăgată în seamă de cei mai mulți dintre creștinii de astăzi.

Domnul Isus este modelul smereniei pentru noi. În relația Lui cu Tatăl ceresc, El a fost atât de smerit cu inima, încât judecata I-a fost luată. (În smerenia Lui, judecata I-a fost luată. Fapte 8:33)

La această smerenie, în care judecata să ne fie luată suntem chemați și noi. Dacă suntem sinceri cu noi înșine, trebuie să recunoaștem că este o chemare dificilă și care este disprețuită de cei mai mulți. (La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte. Filipeni 2:8)

Atitudinea de umilință și de supunere absolută este evidențiată de faptul că judeca doar după cum auzea de la Tatăl, fără să caute să facă voia Lui, ci doar voia lui Dumnezeu, așa a trăit Domnul Isus. (Eu nu pot face nimic de la Mine Însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis Ioan 5:30)

S-a smerit atât de mult încât s-a făcut ascultător până la moarte. (Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri și, când era chinuit, nu amenința, ci Se supunea dreptului Judecător. 1 Petru 2:23)

Să ne întrebăm: Îl iubim pe acest Isus care are acest comportament atât de umil față de Tatăl Lui? Îl iubim pe acest Isus care S-a supus Tatălui în toate lucrurile? Am vrea să fim soția unui astfel de Om, care nu are păreri proprii ci face numai ce îi spune Tatăl Lui? Iubim această trăsătură de caracter din toată inima încât să ne dorim să fim și noi ca El, să trăim cum a trăit El? (Smeriți-vă, deci, sub mâna tare a lui Dumnezeu. 1 Petru 5:6)

Verifică-te! Trăiești smerit în relația ta cu Dumnezeu? Ești umil și supus în toate lucrurile cum a trăit Domnul Isus?

Evlavia

Conform Dex: Evlavios = Cel care respectă cu strictețe...; comportare respectuoasă și admirativă față de cineva.

O altă trăsătură de caracter a Domnului Isus care este de o frumusețe

desăvârșită **este evlavia**. Cuvântul Scripturii ne spune că Domnul Isus a fost ascultat de Tatăl ceresc din pricina evlaviei Lui. (Evrei 5:7)

Domnul Isus L-a admirat și L-a iubit pe Tatăl Ceresc din toată inima și a păzit cu strictețe tot Cuvântul Lui, aceasta este evlavia adevărată. La aceasta suntem și noi chemați, să avem evlavie care a avut-o Domnul Isus, nu doar o formă de evlavie. (Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând, și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai. Ioan 5:19)

Trebuie să înțelegem că, doar dacă ajungem să trăim în ascultare deplină față de legile Împărăției, care sunt fără cusur/perfecte, așa cum a trăit Domnul Isus, se va putea ajunge la desăvârșirea caracterului nostru.

Domnul Isus a venit pe pământ să ne învețe evlavie care este admirație și ascultare strictă. (Dacă învață cineva pe oameni învățătură deosebită, și nu se ține de cuvintele sănătoase ale Domnului nostru Isus Hristos și de **învățătura care duce la evlavie**, este plin de mândrie, și nu știe nimic. 1 Timotei 6:3-4)

Trebuie să învățăm să fim evlavioși cum a fost Domnul Isus, ca în final să fim găsiți ascultători în toate lucrurile așa cum a ascultat Domnul Isus de Tatăl.

Un exemplu de ascultare îl putem vedea la Avraam când i s-a cerut să-l aducă jertfă pe fiul său Isaac. El nu a cârțit, nu a negociat, ci doar a împlinit exact așa cum i s-a poruncit. (Îngerul a zis: Să nu pui mâna pe băiat și să nu-i faci nimic; căci știu acum că te temi de Dumnezeu. Geneza 22:12)

Toți oamenii vor trebui să treacă prin examinarea evlaviei pentru a fi verificați și găsiți buni sau nevrednici de Împărăția lui Dumnezeu. Statutul de cetățean al Împărăției lui Dumnezeu obligă pe fiecare la evlavie, obligă la admirație și la păzirea cu strictețe a poruncilor Lui. (Căci deprinderea trupească este de puțin folos, pe când evlavie este folositoare în orice privință, întrucât ea **are făgăduința vieții de acum și a celei viitoare**. 1 Timotei 4:8)

Numai cel ce va ajunge la această evlavie, de ascultare deplină, de neclintit, ascultare ce L-a caracterizat pe Domnul Isus și care este la polul opus neascultării lui Adam, acela va fi găsit vrednic să locuiască în veșnicie în Țara de sus.

Nu putem să ne trăim toată viața într-o formă de evlavie și să credem că totuși în final prin invocarea milei, vom fi primiți în raiul lui Dumnezeu. (Căci oamenii vor fi iubitori de sine... având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia. 2 Timotei 3:2-5;)

Verifică-te! Admiri atât de mult evlavie pe care a avut-o Domnul Isus încât să îți dorești să fii evlavios ca El?

A luat chip de rob

Conform dicționar Dex: sclav, rob = Persoană lipsită de orice drepturi, aflată în proprietatea deplină a unui stăpân... ; Persoană care satisface orbește și servil voința altuia.

Domnul Isus este Fiul lui Dumnezeu, dar când a coborât pe pământ, din iubirea Lui cea mare față de Tatăl ceresc, **El s-a oferit rob** lui Dumnezeu.

Așa a trăit Domnul Isus toată viața pe acest pământ și ne cheamă să avem în noi gândul acesta care era în El. (Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus. Măcar că avea chipul lui Dumnezeu, nu s-a făcut deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob. Filipeni 2:5,7)

Acesta a fost Domnul Isus. Să ne gândim la un rob, la un sclav care este la stăpânul lui. El nu are dreptul să hotărască ce să facă în curtea stăpânului. El intră la stăpân și este un sclav care face doar ce spune stăpânul.

***Rob = persoană care
satisface orbește
și servil voința altuia!***

Este Fiul lui Dumnezeu și îl apreciem pentru aceasta, dar să apreciezi pe cineva care se oferă rob și care ne cheamă să facem și noi același lucru umilitor, nu mulți primesc acest lucru.

Domnul Isus nu a făcut nimic de la El Însuși, absolut nimic. Acest gând era în Domnul Isus și ne cere să-l avem și noi.

El măcar că avea chipul lui Dumnezeu, măcar că era Fiul lui Dumnezeu, n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă sau egalul lui Dumnezeu. El S-a dezbrăcat pe Sine Însuși, a luat chip de rob și S-a făcut ascultător până la moarte.

Domnul Isus L-a admirat și L-a iubit pe Tatăl ceresc atât de mult încât a păzit Cuvântul lui Dumnezeu ca un rob. La aceasta am fost chemați și noi; să păzim Cuvântul lui Hristos ca un rob la stăpânul Lui.

Este unul din cele mai disprețuite lucruri, este cea mai de jos poziție să te oferi rob cuiva, să nu mai faci tot ce voiești. Este de nebăgat în seamă, este de disprețuit. Însă la aceasta suntem chemați. (Odată ce ați fost izbăviți de păcat și v-ați făcut (oferit) robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Romani 6:22)

Odată ce v-ați oferit robi lui Dumnezeu... Dumnezeu nu intră în relație cu noi ca parteneri. El nu vrea doar să îi aducem jertfele noastre (daruri) și să ne cumpărăm astfel locul în Împărăția Lui cea veșnică. Nu, El vrea de la noi să-L iubim atât de mult încât să ne oferim robi de bună voie. (Tu nu dorești nici jertfă, nici dar de mâncare, ci mi-ai străpuns urechile. Psalmii 40:6)

Robi lui Hristos, la aceasta am fost chemați, să trăim cum a trăit El. (Cine zice că rămâne în El, trăiește și el cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6) Așa au trăit ucenicii Domnului, așa trebuie să trăim și noi ca robi ai lui Hristos. (Pavel, rob al lui Isus Hristos. Romani 1:1; Petru, rob și apostol al lui Isus Hristos. 2 Petru 1:1)

Numai dacă găsim în El întruparea frumuseții desăvârșite, mărgăritarul de mare preț, numai așa Îl vom iubi din toată inima, din tot cugetul, numai atunci se declanșează în noi dorința de a fi ca El, de a ne lepăda de noi înșine, **dorința de a ne oferi robi** și de a învăța numai de la El.

Doar iubirea din toată inima și din tot cugetul este lucrul care mă determină să mă ofer rob de bună voie, nesilit de nimeni. Doar această ascultare de rob la stăpân poate avea ca rezultat construirea chipului Domnului pas cu pas în toate amănuntele.

Numai când orânduiriile Lui sunt desfătarea mea, numai atunci mă voi lepăda de mine însumi și mă voi oferi rob Lui de bună voie. (Mă desfățez în orânduiriile Tale. Psalmi 119:16; Legea Ta este în adâncul inimii mele. Psalmi 40:8)

Numai când cuvintele Lui sunt o desfătare pentru noi, numai atunci construim în ascultare de toate detaliile care ne sunt aduse de Duhul Sfânt, numai atunci vom fi transformați cu adevărat. Duhul ne schimbă din frumusețe în frumusețe după chipul Domnului doar dacă ascultăm deplin de El, până în cele mai mici amănunte. (Iată, doresc să împlinesc poruncile Tale: fă-mă să trăiesc în neprihănirea cerută de Tine! Psalmi 119:40)

Nu poți deveni rob lui Hristos până nu moare omul vechi, până nu ești hotărât să ascuți în toate lucrurile. (Adevărat este cuvântul acesta: dacă am murit împreună cu El, vom și trăi împreună cu El. 2 Timotei 2:11)

Modelul nostru pe care trebuie să-L imităm în toate aspectele este Domnul Isus. El L-a admirat și L-a iubit pe Tatăl atât de mult încât S-a făcut de bunăvoie rob, ascultător în totul. S-a făcut rob de bună voie pentru că atât orânduiriile cât și poruncile Tatălui erau desfătarea Lui. (Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus. S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob. Filipeni 2:5,7)

Numai cei ce sunt atrași de trăsăturile Lui și se oferă ca robi de bunăvoie au ca rod sfințirea și ca sfârșit viața veșnică. (Odată ce va-ți făcut robi ai Lui... aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Romani 6:22)

*Cel ce se face rob
lui Hristos are ca
rod sfințirea iar ca
sfârșit: viața veșnică.*

Este esențial să înțelegem că toate poruncile Domnului după care trebuie să trăim, sunt o imagine fidelă a caracterului Său, a felul Lui de a fi; ele ne arată cum a trăit El, ne arată căile Lui. Toate, absolut toate poruncile Lui, îl reprezintă de fapt pe El.

De aceea nu putem neglija nici o poruncă, pentru că trăsăturile Domnului se regăsesc în poruncile Lui. În fiecare învățătură a Lui este ascunsă o trăsătură a Domnului. Așa cum în embrionul uman sunt ascunse toate trăsăturile celui care urmează să se nască, așa sunt trăsăturile Domnului Isus, ascunse în sămânța lui Dumnezeu. (Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11)

Așa că dacă îmi doresc din toată inima să am și eu trăsăturile caracterului Său, atunci poruncile Lui vor fi o desfătare pentru mine, atunci le voi iubi. Voi asculta cu bucurie ca un rob de toate poruncile Lui și voi ajunge ca El. (Eu iubesc poruncile Tale, mai mult decât aurul curat. Psalmi 119:127; Deschid gura și oftez, căci sunt lacom după poruncile Tale. Psalmi 119:131)

Verifică-te! Te-ai oferit să trăiești ca rob, ascultător în toate lucrurile de Domnul Isus așa cum a făcut-o El în relația Sa cu Tatăl ceres? Sunt poruncile Domnului o desfătare pentru tine?

Neprihănirea

Definiția Dex: Neprihănire = Fără păcat, pur, imaculat, nepătat, curat.

Una din cele mai frumoase trăsături de caracter a Domnului Isus **este neprihănirea**. El a iubit neprihănirea și a urât nelegiuirea. (El... este neprihănit. 1 Ioan 3:7) Sfânta Scriptură Îl numește Împărat al neprihănirii.

Dacă suntem atrași și iubim din toată inima această trăsătură de caracter a Domnului Isus care este de o frumusețe desăvârșită, vom fi flămânzi și însetați după neprihănirea Lui și ne vom dori să trăim neprihăniți cum a trăit El. (Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi saturați! Matei 5:6; Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui. Matei 6:33)

Cei care sunt născuți din nou și se află în Împărăția lui Dumnezeu iubesc neprihănirea și urăsc nelegiuirea. Astfel avem la îndemână un criteriu simplu după care ne putem verifica ușor dacă suntem născuți din nou. (Dacă știți că El este neprihănit, să știți și că oricine trăiește în neprihănire este născut din El. 1 Ioan 2:29)

Unul din cele mai importante lucruri din Împărăția lui Dumnezeu este neprihănirea/sfințenia. (Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt. Romani 14:17; Sfințenia este podoaba Casei Tale, Doamne, pentru... cât vor ține vremurile. Psalmi 93:5)

Cetățenii Împărăției lui Dumnezeu nu înșală, nu folosesc darurile/mita, nu poftesc și nu își însușesc lucrurile altuia; dacă sunt la școală, nu folosesc copiatul, nu au pe calculator softuri furate/pirate, nu își însușesc și nu folosesc lucruri de la locul de muncă care nu le aparțin. Exemplu: Nu folosesc mașina și nici unul din lucrurile firmei pentru scop personal. (Să nu poftești nici un lucru care este al aproapelui tău. Deuteronom 5:21)

Cuvântul Scripturii ne atenționează că cine nu trăiește în neprihănire nu este născut din Dumnezeu. (Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului. Oricine nu trăiește în neprihănire, nu este de la Dumnezeu. Ioan 3:10)

Dacă până acum nu suntem supuși stăpânirii rânduite de Dumnezeu, dacă nu iubim porunca Domnului Isus care ne spune să dăm Cezarului ce este al Cezarului, dacă nu ne desfătăm în ea, dacă suntem lacomi și nu vrem să ne plătim taxele, dacă lucrăm la negru, dacă dăm mită la spital și în alte locuri, dacă televizorul/internetul lumii este hrana noastră... atunci nu suntem atrași de această trăsătură de caracter a Domnului Isus și nu ne dorim să trăim cum a trăit El. (Dați Cezarului ce este al Cezarului. Matei 22:21)

Verifică-te: Ești flămând și însetat să fii neprihănit în toate lucrurile? Vrei să trăiești în neprihănirea în care a trăit Domnul Isus?

Ca o concluzie putem observa ușor că în aceste lucruri în care El a trăit ne-a chemat și pe noi să trăim și putem să trăim cum a trăit El. Dacă vom trăi așa, Duhul Sfânt ne va schimba din frumusețe în frumusețe după chipul Domnului până vom ajunge la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Numai dacă trăim cum a trăit El se pot imprima în noi trăsăturile Lui de caracter, respectiv neprihănirea Lui, îndelunga răbdare, bunătate, dragoste, mila...

Școala Lui Hristos

Ca să avem posibilitatea să învățăm să trăim așa cum a trăit Domnul Isus și să creștem până la înălțimea staturii plinătății Lui, Dumnezeu a prevăzut în planul Lui Biserica, care este **Trupul lui Hristos**. (Dumnezeu a pus mădulele în trup, pe fiecare așa cum a voit El. 1 Corinteni 12:18)

Sfânta Scriptură descrie Biserica lui Hristos ca fiind o familie, cu prunci, copii și părinți, unde trăim **într-o legătură strânsă unii cu alții** și creștem ca să ajungem să fim asemenea Domnului.

Cel născut din Dumnezeu este pus în familia și în școala Lui Hristos, ca să crească ca ucenic până va ajunge la statura de om mare, la **înălțimea staturii plinătății Lui**. (Și El a dat pe unii... păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților... până vom ajunge la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. Efeseni 4:11-13)

În Biserică învățăm lepădarea de sine, smerenia, evlavia, învățăm să ne oferim robi lui Hristos, învățăm să trăim în neprihănire cum a trăit El.

Este obligatoriu să trăim cum a trăit El pentru că numai așa ni se vor imprima trăsăturile Lui de caracter, respectiv îndelunga răbdare, bunătatea, blândețea, dragostea... și aceasta se poate face doar în școala Lui, care este Biserica. (Cine zice că rămâne în El trebuie să trăiască și el, cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6)

La o privire mai atentă, putem remarca ușor că toate lucrurile care țin de mântuirea omului, de la nașterea din nou până vom ajunge la statura de om mare, sunt uimitor de asemănătoare cu lucrurile pe care le întâlnim și în această scurtă viață pe pământ.

La venirea pe lume, asistăm la nașterea copilului, care este foarte asemănătoare cu nașterea din nou în Împărăția lui Dumnezeu.

Pruncul firesc nu poate să-și aleagă în ce familie să crească, cei din care s-a născut vor fi familia lui. Pentru creștere, pruncul firesc este hrănit cu laptele matern. Toate lucrurile sunt absolut noi pentru copilul nou născut. El asimilează tot ce vede și aude de la părinții lui.

Așa este și cu cel născut din nou, el părinți duhovnicești care îl naște prin Evanghelie. (Căci chiar dacă ați avea zece mii de învățători în Hristos, totuși n-aveți mai mulți părinți; pentru că eu v-am născut în Hristos Isus, prin Evanghelie. De aceea vă rog să călcați pe urmele mele. 1 Corinteni 4:15-16)

Părinții celui născut din nou sunt cei care îl hrănesc cu laptele duhovnicesc ca pe un prunc. (A trebuit să vă vorbesc... ca unor prunci în Hristos. V-am hrănit cu lapte, nu cu bucate tari. 1 Corinteni 3:1)

El asimilează tot ce vede și aude de la părinții lui duhovnicești. (Știți iarăși că am fost pentru fiecare din voi, ca un tată cu copiii lui: vă sfătuiam, vă mângăiam... 1 Tesaloniceni 2:11)

Puțin mai târziu copilul firesc urmează înscrierea în școală și apoi după un timp, absolvirea ei... În lumea aceasta nu putem concepe că poți ajunge medic fără să urmezi facultatea de medicină și fără profesori.

La fel trebuie să se întâmple și cu copilul duhovnicesc. Nu poți ajunge la înălțimea staturii plinătății lui Hristos, fără să fii ucenic în școala Lui. (Pavel a plecat de la ei, a despărțit pe ucenici de ei, și a învățat în fiecare zi pe norod în școala... Faptele Apostolilor 19:9)

Dumnezeu ne naște din nou, ne dăruiește Duhul Sfânt care să ne călăuzească, ne pune în școala Lui unde avem părinți spirituali și învățători, ca să ne crească după standardul Împărăției Lui.

Ne-a dăruit tot ce avem nevoie pentru a putea ajunge la statura pentru care am fost creați. (Din El tot trupul, bine încheat și strâns legat, prin ceea ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei. Efeseni 4:16)

Această școală de ucenici are un singur scop, ca ucenicul să ajungă la statura Învățătorului. Toți trebuie să urmărim această școală care are ca scop final, obținerea chipului Fiului Său în noi. (Ucenicul nu este mai presus de învățătorul lui; dar orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul lui. Luca 6:40)

Fiul lui Dumnezeu a fost trimis de Tatăl ceresc pe pământ pentru a institui Biserica care este Trupul lui Hristos. El este fondatorul școlii de ucenici, al Bisericii de care se îngrijește cu drag. (Eu voi zidi Biserica Mea și porțile locuinței morților nu o vor birui. Matei 16:18; Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrănește, îl îngrijește cu drag, ca și Hristos Biserica. Efeseni 5:29)

Domnul Isus a avut ucenici, apoi i-a trimis în toată lumea, ca la rândul lor să facă alți ucenici și să înscrie în școala lui Hristos pe cel care dorește să intre în această școală. (Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Matei 28:19 -20)

Îi putem lua ca exemplu pe ucenicii Domnului, dar mai ales pe apostolul Pavel. Toată viața și-a pus-o în slujba Bisericii lui Hristos. A făcut ucenici pe care i-a învățat pentru a-i înfățișa înaintea lui Dumnezeu ca ucenici desăvârșiți în Hristos. (Sfătuim pe orice om și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, **ca să înfățișăm pe orice om, desăvârșit** în Hristos Isus. **Iată la ce lucrez eu**, și mă lupt după lucrarea puterii Lui, care lucrează cu tărie în mine. Coloseni 1:28-29)

Numai în școala Lui, relațiile dintre ucenici pot fi ajustate până se ajunge la maturitate și unitate deplină în toate lucrurile, unitate care se va regăsi și în Împărăția Sa veșnică. (Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu în Tine, ca și ei să fie una în Noi. Ioan 17:21)

Dumnezeu pune mădulele în Trupul lui Hristos în mod similar cum le-a pus în trupul uman; inima la locul ei, pancreasul la locul lui, unghia la locul ei, fiecare cu funcțiile lor. (Acum, deci, Dumnezeu a pus mădulele în trup, pe

fiecare așa cum a voit El. 1 Corinteni 12:18)

Dumnezeu nu pune nici un mădular să crească afară din trup, pentru că despărțit de trup nu poate avea nici viață, nici creștere. Luăm ca exemplu rinichii care nu pot avea viață undeva în afara trupului. Ei se află în trup strâns legați de alte mădulare de unde primesc și dăruiesc mai departe.

Tot așa este cu mădulele din trupul lui Hristos. Nici un mădular nu poate crește singur, independent de trup. (Nimeni să nu vă răpească premiul alergării, făcând-și voia lui... și nu se țin strâns de Capul din care tot trupul, hrănit și bine încheșat, cu ajutorul încheieturilor și legăturilor, își primește creșterea pe care i-o dă Dumnezeu)

Omul trebuie trecut prin felurite încercări, pentru ca la finalul școlii să ajungă să dobândească trăsăturile de caracter ale Domnului Isus, pentru a fi găsit vrednic să locuiască cu Dumnezeu și cu toți aceia care au absolvit această școală de ucenici și care au trăsăturile Lui imprimate în caracterul lor.

Vom lua ca exemplu îndelunga răbdare. Cum putem ajunge s-o avem imprimată în caracterul nostru?

Pentru început vom învăța și asimila învățătura Domnului cu privire la neîmpotrivire, apoi când vin încercări peste noi, o punem în practică călcând pe urmele părinților noștri spirituali care la rândul lor calcă pe urmele Domnului Isus. (Orișicui vrea să se judece cu tine, și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa. Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două. Matei 5:40-41)

Prin aceasta școală a răbdării, care își face desăvârșit lucrarea, trebuie să treacă fiecare dintre noi, pentru că numai așa se ajunge la desăvârșirea caracterului nostru. (Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți, întregi, și să nu duceți lipsă de nimic. Iacov 1:2-4)

Cei care ne sunt părinți vor supraveghea cum aplicăm în viața de zi cu zi învățătura Domnului. Când ni se vor lua drepturile sau ce este al nostru, trebuie să urmărim exemplul lor și al Domnului și să trăim cum a trăit El.

Cu toate că planul lui Dumnezeu este atât de clar, totuși pentru cei mai mulți dintre noi Biserica, care este Trupul lui Hristos rămâne o taină mare, pentru mulți biserica fiind doar locul unde se strâng credincioșii la închinare. (Taina aceasta este mare, vorbesc despre Hristos și despre Biserică. Efeseni 5:32)

Prin ceea ce vedem azi mai peste tot, observăm că Satan a reușit să denatureze rolul familiei, însemnătatea Trupului lui Hristos. Prin învățătura falsă că „**mântuirea se rezumă doar la iertarea păcatelor**” (învățătură care stă la fundamentul organizațiilor religioase), a înșelat omul că nu este nevoie de ucenicie și nici de școală de ucenicie.

Putem remarca ușor că ucenicia față de Hristos este inexistentă în organizațiile religioase de azi și aproape nimeni nu crede că trebuie să trăiască

ca ucenic pentru a ajunge la înălțimea staturii Învățătorului lui.

Pe fundamentul acestei învățături false, Satan a reușit să-l înșele pe om că „Biserica” se rezumă doar la închinare în clădiri amenajate cu săli de predicare prin care i se dă omului doar educație religioasă.

În primul rând a lucrat la înlocuirea **părinților/păstorilor** duhovnicești care au în sarcină creșterea copiilor lor, cu pastori/lideri în predicare, cu slujitori dedicați doar programelor de închinare, care au în sarcina lor doar educația instituționalizată și ținerea turmei sub formă risipită, nicidecum creșterea copiilor. (Lupul le răpește și le împrăștie. Ioan 10:12)

În acest fel, Biserica a devenit doar un centru de educație religioasă, pierzându-și astfel menirea, nemaifiind locul destinat creșterii și desăvârșirii sfinților în care privesc domniile cerești și se minunează. (Domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu, după planul veșnic pe care l-a făcut în Hristos. Efeseni 3:10-11)

Dacă privim la organizațiile religioase de astăzi, vedem ușor cât de bine a reușit Satan să înșele omenirea, toate practicând acest sistem instituționalizat de închinare. De la catolici, ortodocși, luterani, până la mișcările neoprotestante toate merg pe același tipar de organizare, cu clădiri construite special pentru închinare și predicare.

Astfel, cel ce dorește să trăiască în mod practic viața de ucenicie care presupune o relație prunc (copil) - părinte, se va afla în situația ridicolă de a nu a găsi nici un părinte spiritual. Aceasta se întâmplă pentru că azi în majoritatea adunărilor lipsesc cu desăvârșire părinții duhovnicești, așa cum a fost Pavel pentru Timotei, Tit și Onisim, aceștia fiind înlocuiți cu pastori-predicatori, membri de comitet, lideri de tineret... (Tu, deci, copilul meu, întărește-te. 2 Timotei 2:1)

Părinții duhovnicești sunt aceia care sunt puși/învredniciți de Duhul Sfânt să asigure atât creșterea cât și păzirea copiilor. (Luați seama, deci, la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt priveghetori, ca să păstoriți Biserica Domnului pe care a câștigat-o cu Însuși sângele Său. Fapte 20:28)

Pentru ca să poată face lucrul acesta, copii trebuie să asculte de ei în toate lucrurile. (Tot așa și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni. 1 Petru 5:5)

Supunerea ne este descrisă de Scriptură ca fiind o ascultare deplină fără abatere la dreapta sau la stânga. (Să faci după legea pe care te vor învăța și după hotărârea pe care o vor rosti ei, să nu te abați de la ce-ți vor spune ei, nici la dreapta nici la stânga. Deuteronom 17:11)

Numai așa se poate ajunge la desăvârșirea noastră, numai dacă vom asculta de mai marii noștri în toate lucrurile. (Ascultați de mai marii voștri, și fiți-le supuși, căci ei priveghează asupra sufletelor voastre, ca unii care au să dea socoteală de ele. Evrei 13:17; El a dat pe unii... păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților. Efeseni 4:11, 12)

Este bine să înțelegem diferența dintre educație și creșterea sub autoritate părintească. Prin predicare primim doar învățătură, nu și creștere părintească.

Putem vedea cât de mare este diferența când privim la un copil orfan și la un copil care are părinți. Și unul și altul primește educație. Însă la copilul care are părinți, pe lângă educație aceștia vor fi lângă el pentru a-i construi caracterul, să-l încurajeze în lucrurile bune și să-l corecteze în ceea ce greșește. În schimb la copilul orfan dacă va face lucruri greșite nu va fi nimeni lângă el să-l corecteze.

Trebuie să înțelegem bine că nu vom putea crește ca să ajungem la înălțimea staturii plinătății lui Hristos dacă nu vom avea părinți duhovnicești. În epistolele lui Pavel către Timotei, Tit și Filimon, Sfânta Scriptura ni-l dă pe apostolul Pavel un exemplu de părinte spiritual.

Chiar dacă Timotei și Tit aveau o statură spirituală înaltă, totuși apostolul Pavel îi sfătuia și le poruncea cum să procedeze în viața spirituală. (Chiar dacă ați avea zece mii de învățători în Hristos, totuși n-aveți mai mulți părinți; pentru că eu v-am născut în Hristos, prin Evanghelie. Porunca pe care ți-o dau, fiule Timotei... 1 Timotei 1:18)

Sfătuim pe cititor să nu-și dorească să se afle într-o adunare instituționalizată care practică doar închinarea și predicarea, să fie singuratic, asemenea unui copil orfan, și să evite astfel Trupul lui Hristos care este bine încheșat și strâns legat.

Să fugim de adunarea care nu practică îngrijirea și supunerea; care nu are părinți duhovnicești. Acolo este lucrarea lui Satan cu care a înșelat lumea religioasă, acolo nu este Trupul lui Hristos.

Să ne dorim să fim într-un trup unde poate fi împlinit tot Cuvântul lui Hristos, unde fiecare mădular își dă partea pentru a ajunge la statura pentru care am fost creați, pentru a se întipări chipul lui Hristos în noi.

Lucrarea de zădărniciere a planului lui Dumnezeu

Satan s-a folosit pe tot parcursul istoriei de tot felul de șiretlicuri pentru a-l împiedica pe om să înțeleagă ce scop are Dumnezeu cu el. Acolo unde nu a putut să înșele omul cu indulgențele sau pomenile, a venit cu **credința în jertfa de la cruce**, a accentuat rolul ei pentru ca mântuirea să se rezume la iertarea păcatelor.

Pe baza aceleași îndoieli pe care a strecurat-o Evei cu întrebarea „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat?” folosindu-se de faptul că nu este om fără păcat, a lucrat și a strecurat îndoiala în mintea oamenilor încredințându-i că nu este posibil să ajungă la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

El a strecurat îndoiala în inima celor mai mulți înșelându-i că nu poate fi împlinită porunca Domnului care spune: „**Fiți desăvârșiți**”. (Voi fiți, deci, desăvârșiți după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit. Matei 5:48)

A lucrat în așa fel ca omul să nu înțeleagă scopul lui Dumnezeu, pentru ca acesta să nu înceapă viața de ucenic în școala lui Hristos.

Ar fi bine să ne întrebăm fiecare: Are această doctrină a mântuirii care se rezumă doar la ”iertarea de păcate” un fundament biblic?

Pentru a ne induce în eroare, Satan s-a folosit doar de o parte din adevărul Scripturii aducându-i omului doar o parte din Evanghelie, la fel cum s-a folosit acum două mii de ani, când L-a ispitit în pustiu pe Fiul lui Dumnezeu. Ne aduce astfel o parte din adevărul lui Dumnezeu pe care ni-l dă ca fiind singurul adevăr, încredințând că mântuirea omului se reduce la iertarea păcatelor.

Satan a avut grijă să scoată din planul lui Dumnezeu lucrarea de creștere și desăvârșire a sfinților, înșelând omul că pentru mântuire nu este necesară desăvârșirea caracterului.

I-a încredințat astfel pe oameni că, chiar dacă vor duce o viață sfântă și curată, desăvârșirea nu este posibilă (păcatul nu poate fi biruit). I-a înșelat că chiar dacă urmăresc sfințirea, aceasta le va asigura poate o răsplată însă nu-i va califica pentru Împărăție pentru că omul nu poate fi mântuit decât prin har, prin credința mentală, fără fapte. (Efeseni 2:8)

Prin această învățătură falsă a desființat ucenicia și importanța școlii lui Hristos (a învățăturilor Lui), înșelând omul că acestea nu fac parte din planul de mântuire. Așa l-a adus pe om în situația să nu mai acorde importanță poruncilor lui Hristos și lucrării de sfințire a Duhului. (...prin sfințirea lucrată de Duhul. 1 Petru 1:2)

Astfel, în acești 2000 de ani, a păcălit generații întregi că desăvârșirea nu este posibilă oferind omenirii învățătura că mântuirea constă în iertarea de păcate.

Putem vedea cât de bine a reușit. Majoritatea celor care poartă astăzi numele de creștini se opresc la mântuirea fără costuri mari, la „doctrina iertării păcatelor”.

Acest lucru este vizibil când privim la cei ce cred că sunt „născuți din nou” și care au o viață de credință falimentară. Aceștia recunosc că nu au biruință asupra păcatului, că nu au roada Duhului și totuși sunt convinși că vor avea parte de mântuire prin mila Domnului pentru că au crezut în jertfa de la cruce.

Marile organizații religioase – Imperiul lui Satan

Pe fundamentul acestei „doctrine false” care încredințează omul că mântuirea se limitează doar la iertarea de păcate, Satan a lucrat în colaborare cu oamenii aserviți lui, pentru a crea un mare imperiu religios.

A pus bazele marilor organizații religioase, care au transmis această învățătură și au prins în capcana lor mulțimile ignorante.

El s-a folosit de predispoziția omului de a obține ceea ce-și dorește fără să-l coste, știind că acesta renunță ușor la oferta care-l costă mai mult. Așa că a venit cu o ofertă care te costă puțin; plătești indulgențe, dai de pomană sau crezi în jertfa de la cruce (că a plătit Domnul Isus pentru tine) și obții biletul către cer.

Astfel pentru cei mai mulți oferta lui Satan este mai atrăgătoare decât oferta lui Dumnezeu care are costuri. Oferta Domnului cere răstignirea firii și să renunți la lume. (Strămtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață. Matei 7:14)

Conform predispoziției omului, cei mai mulți sunt influențați de oferta ieftină, de „doctrina iertării păcatelor” care permite mersul pe calea largă, acest lucru fiind confirmat și de Sfânta Scriptură. (Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare și mulți sunt cei ce intră pe ea. Matei 7:13)

Cine vrea să privească mai atent, va putea observa, că Satan, asemenea unui mare comerciant, a creat un mare imperiu religios cu care să-i țină pe oameni în întuneric, pentru ca omul să nu cunoască adevărul cu privire la planul lui Dumnezeu.

Astfel, și-a poziționat în fiecare țară, organizații religioase (asemenea unor rețele de supermarketuri) care să ofere bilete către cer ieftine și a reușit să prindă în această capcană miliarde de oameni.

Omul, datorită ignoranței, este prins astfel în plasa acestor mișcări religioase și prin apartenența la una din ele, de cele mai multe ori fără o decizie personală, ci pentru că așa s-a născut (ortodox, catolic, lutheran, reformat, martor a lui Yehova...), rămâne în subordinea lui Satan toată viața.

Dacă privim la toate aceste mari organizații religioase din zilele noastre, care au fost create cu sute de ani în urmă, putem vedea ușor că acest mare proiect la care a lucrat Satan, i-a și reușit. Nici una din ele nu au în doctrina lor acest plan de desăvârșire al lui Dumnezeu, și omul din pricina necunoașterii Scripturilor, rămâne toată viața pe calea largă care duce spre iad.

Pentru a vedea cât de mare este această lucrare de rătăcire a lui Satan, vom privi puțin la acest imperiu religios răspândit peste tot.

Prima mare organizație mondială inițiată de Satan a fost catolicismul (azi sunt aproximativ 1,3 miliarde de oameni) care a îndoctrinat mulțimi de oameni, timp de generații întregi cu învățătura că păcatul nu poate fi biruit, i-a înșelat că scopul lui Dumnezeu este doar iertarea păcatelor și că poți obține această iertare de păcate prin plata indulgențelor.

Restricționând accesul la Sfânta Scriptură, care nu putea fi citită decât în limba latină care era cunoscută doar de preoți, catolicismul a ținut pe oameni în întuneric, secole de-a rândul.

Putem remarca, de asemenea, că ortodoxia (pe glob sunt aproximativ 280 milioane) a îndoctrinat sute de ani cu aceeași învățătură, care spune că pentru a avea viața veșnică trebuie să ai doar iertarea păcatelor și acestea pot fi obținute după moarte prin rugăciunile făcute pentru cei morți, pomeni...

Și în biserica ortodoxă, accesul la Sfânta Scriptură a fost restricționat omului de rând, aceasta fiind disponibilă doar în limba slavonă, sute de ani la rând.

Timp de circa cincisprezece secole, Satan a reușit să ascundă Scripturile

de ochii oamenilor și a oferit biletul pentru a ajunge în Raiul lui Dumnezeu fără costuri prea mari, cerând doar ritualuri, prin plata indulgențelor, a pomenilor...

Evanghelia incompletă - O lucrare de rățacire!

Mergând pe firul istoriei, observăm că prin apariția tiparului, Sfânta Scriptură a devenit disponibilă în limbile multor națiuni. Prin cercetarea ei, oamenii au început să deschidă ochii, obligându-l pe Satan să găsească alte soluții prin care să înșele omul.

Satan a fost obligat să se folosească de Cuvântul Scripturii, pe care l-a așezat în așa fel încât să asigure în continuare bilete ieftine către cer. A adus omului o Evanghelie incompletă prin care a reușit să înșele pe lângă ortodocși și catolici alte mulțimi de oameni. Așa au apărut noi învățături, toate având la bază doctrina iertării păcatelor.

Trebuie să remarcăm că Satan a avut ca obiectiv principal înființarea a cât mai multe mișcări religioase, cu învățături cât mai variate, ca să asigure bilete spre cer cât mai ieftine și astfel să prindă în plasa lui cât mai mulți oameni.

Așa-zisa reformă a lui Luther din secolul XVI a fost o primă mare ofertă, prin care l-a încredințat pe omul ignorant că poate obține mântuirea „doar crezând mental în jertfa Domnului”. Așa că omul nu mai are nevoie de plata indulgențelor, a pomenilor, pentru că a plătit altcineva pentru el, acela fiind Domnul Isus.

Omul a fost înșelat că mântuirea se reduce doar în iertarea păcatelor, aceasta obținându-se gratuit crezând în jertfa de la cruce, fără plata indulgențelor, fără să fie nevoie de faptele credinței.

Cât despre planul lui Dumnezeu de a ne aduce la statura plinătății lui Hristos, la desăvârșire, acesta a fost ținut ascuns de ochii oamenilor.

Apoi, odată cu trecerea timpului, omul a cunoscut tot mai mult Sfânta Scriptură și nu mai putea fi înșelat la fel de ușor, așa că Satan a adăugat alte oferte cu „învățături biblice tot mai diversificate” pe fundamentul cărora s-au format multe alte organizații religioase. Aceste organizații mondiale, având „învățături deosebite” una față de alta, nu au modificat ”doctrina iertării de păcate”, cu care a înșelat lumea. Putem remarca ușor acest lucru dacă vom cerceta mărturisirile lor de credință.

Învățăturile „mai deosebite” care diferențiază o organizație de alta, nu au legătură cu planul lui Dumnezeu care are ca scop ajungerea la statura plinătății lui Hristos.

Planul lui Dumnezeu în care este prevăzut ca toți să ajungem la înălțimea staturii plinătății lui Hristos a rămas bine ascuns în așa fel ca omul să nu poată găsi drumul către desăvârșire. Cine va analiza atent va putea observa ușor că aceste mișcări religioase, răspândite peste tot în lume, au un sistem de organizare instituționalizat având ca țință doar închinarea, părinții duhovnicești fiind inexistenți. (N-aveți mai mulți părinți; pentru că eu v-am născut în Hristos Isus, prin Evanghelie 1 Corinteni 4:15)

Satan a făcut tot posibilul și a reușit să ascundă bine adevăratul plan al lui Dumnezeu. Datorită acestor „atât de multe învățături confesionale” care ni se aduc,

cei mai mulți dintre noi rămân într-o confuzie majoră în privința vieții de ucenicie care este prevăzută în planul de mântuire.

Astfel Satan și-a atins scopul, prin multitudinea de „supermarket-uri religioase” răspândite peste tot în lume, care au la bază doar educația religioasă, ținându-l astfel pe om departe de viața reală de ucenicie.

Să ne întrebăm cu sinceritate: Acesta să fie planul lui Dumnezeu? Să plătim indulgențe sau să aducem pomeni sau să păzim o zi? Acesta este scopul lui Dumnezeu? Vrea El să rostim câteva cuvinte într-o altă limbă, să umblăm după minuni sau să rostim numele Yehova și să cercetăm vremurile din urmă?

Cine are ochii deschiși, va vedea că aceste învățături au de fapt ca scop să ne țină departe de adevărata chemare, aceea de a trăi o viață de ucenicie pentru a ajunge la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Falimentul Evangheliei incomplete

Astăzi putem vedea mulțimi de oameni care spun că în urmă cu zeci de ani au fost „născuți din nou” și cărora nici prin gând nu le trece că trebuie să ajungă la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Această gravă înșelare care îi va costa viața, se întâmplă pentru că planul de mântuire al lui Dumnezeu pentru ei s-a limitat doar la o formă de evlavie și la iertarea păcatelor.

S-au lăsat înșelați de Satan că viața de creștin „născut din nou” este caracterizată de cădere, pocăință, mărturisire și iarăși cădere în același păcat sau păcate și așa va fi până în clipa morții. Și aceasta se întâmplă pentru că suntem învățați că nu este posibil ca păcatul să fie biruit și la sfârșit ni se va atribui neprihănirea Domnului Isus.

Mulți se roagă lui Dumnezeu pentru a birui un anumit păcat sau mai multe păcate (defăimarea, mânia, vorbele goale...), iar a doua sau a treia zi, constată că sunt din nou biruiți de ele. Pentru că în viața lor de creștin nu au biruință asupra păcatului (mâniei, lăcomiei...), nu pot să creadă că ar fi posibil să trăiască o viață asemănătoare cu a Domnului Isus, care să-i ducă la desăvârșirea caracterului lor.

Astfel au ajuns la concluzia că aceasta este adevărata viață a creștinului „născut din nou” care, în cele din urmă, va ajunge în cer, dar nu pe baza a ceea ce a trăit el pe pământ, ci pe baza vieții desăvârșite a Mântuitorului care este trecută în contul său.

Acesta este statutul omului religios, care a predicat, a învățat, a vorbit în limbi, a prorocit, a făcut minuni, a păzit o zi, dar nu a crezut că Dumnezeu îi cere să trăiască o viață de ascultare deplină și de transformare după chipul Domnului.

Însă la întâlnirea cu Dumnezeu va avea o surpriză grozavă. (Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am făcut noi

multe minuni în Numele Tău? Atunci le voi spune curat: Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege. Matei 7:22-23)

Se poate observa falimentul major la mulțimi de creștini care cred că sunt „născuți din nou” însă atunci când sunt pe patul de moarte, pe ultima sută de metri, aleargă la singura opțiune oferită de Satan, la mila Domnului pentru „iertarea de păcate”. Îi vedem pe mulți cum sunt chinuiți de gândul că nu au trăit în pace cu semenii lor, cu frații lor de credință și îi caută ca să-și ceară iertare de la ei.

Falimentul acestei Evanghelii incomplete care se limitează doar la iertarea de păcate, îi obligă să-și scormonească mintea pentru a căuta păcate care au mai rămas în viața lor, pentru a-și cere iertare Domnului pentru ele, sperând în harul și mila Lui. Aceasta se întâmplă pentru că nu au crezut și nici nu au lucrat pentru a ajunge la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Însă, trebuie să le amintim că „doctrina ispășirii” oferită de Satan, „a mântuirii care constă doar în iertarea de păcate” are cu ea frica pedepsei, pentru că Scripturile ne cer să fim biruitori asupra păcatului. (Veghează și întărește ce rămâne, care e pe moarte, căci n-am găsit faptele tale desăvârșite înaintea Dumnezeului Meu. Cel ce va birui, va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții. Apocalipsa 3:2)

Cine n-a lucrat ca să ajungă la înălțimea staturii lui Hristos va avea această frică până va închide ochii. Cine va accepta această ofertă mincinoasă, nu poate să aibă încredere deplină în ziua judecății.

Doar când ajungem la înălțimea staturii lui Hristos vom avea dragostea Lui, care este desăvârșită și doar această dragoste alungă frica și ne va da deplină încredere în ziua aceea. (Dragostea este desăvârșită în noi, ca să avem deplină încredere în ziua judecății. În dragoste nu este frică, ci dragostea desăvârșită izgonește frica, pentru că frica are cu ea pedeapsa; și cine se teme, n-a ajuns desăvârșit în dragoste. 1 Ioan 4:17-18)

Dacă organizația religioasă sau adunarea (gruparea) în care ne aflăm, nu pune în aplicare planul lui Dumnezeu, dacă nu face ucenici și nu îi pune în școala lui Hristos, cu scopul să îi crească pentru a ajunge la înălțimea staturii plinătății Domnului Isus, ci se rezumă doar la obținerea mântuirii prin credința în jertfa de la cruce, această organizație nu este de la Dumnezeu; nu este Trupul lui Hristos.

Trebuie să fugim de o asemenea organizație care promovează proiectul lui Satan cu care a înșelat lumea. Biserica este Trupul lui Hristos și a fost proiectată de Dumnezeu nu pentru a chema oamenii la programe religioase, ci pentru creșterea și desăvârșirea sfinților; aceasta este menirea ei. (El a dat pe unii evangheliști, pe alții păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților... până vom ajunge toți ...la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. Efeseni 4:11-3)

Domnul Isus ne avertizează să cercetăm Sfânta Scriptură pentru a nu ne rătăci de la adevărul lui Dumnezeu cu privire la planul Său, plan care prevede

desăvârșirea caracterului nostru. (Fiți desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit. Matei 5:48)

Pentru a nu ne lăsa înșelați de Satan, trebuie să înțelegem că suntem chemați nu doar să fim iertați de păcate, ci și să creștem ca ucenici până vom ajunge la desăvârșirea cerută de statutul de frate al Domnului Isus.

Atrași mai mult de frumusețea întunericului

Avem la dispoziție două oferte: frumusețea caracterului lui Hristos și a Împărăției lui Dumnezeu care implică răstignirea firii pământești și frumusețea împărăției întunericului cu plăcerile de o clipă ale păcatului.

Celor mai mulți când li se arată cum a trăit adevăratul Isus, sau mai bine zis, când li se arată frumusețea trăsăturilor inimii Lui, nu sunt atrași de aceste „modeste trăsături” și le resping ca pe ceva de disprețuit, nu sunt interesați să-și imprime în caracterul lor acest caracter modest și umilitor, de nebăgat în seamă. (Omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebulie și nici nu le poate înțelege... 1 Corinteni 2:14)

Cei mai mulți oameni rămân doar la o formă de evlavie, doar la ce a făcut Domnul la cruce pentru ei. Domnul Isus cheamă pe toți oamenii să trăiască cum a trăit El, dar oamenii disprețuiesc trăsăturile inimii Lui și nimeni nu le bagă în seamă. E mai ușor să alegi plăcerile de o clipă ale păcatului și să crezi ce ți se predică astăzi, că ele sunt iertate deplin la cruce.

Să nu ne înșelăm, pentru că mare ne va fi dezamăgirea în ziua judecății, ziua mâniei lui Dumnezeu. (Mânia lui Dumnezeu se descopere din cer împotriva oricărei necinstiri a lui Dumnezeu și împotriva oricărei nelegiuiri a oamenilor, care înădușă adevărul în nelegiuirea lor. Romani 1:18)

Dacă de exemplu, trăim în păcatul mâniei, dacă mânia este pentru noi încă un mod de viață după zeci de ani de „pocăință” să înțelegem că nu am fost plini de admirație față de una din cele mai frumoase trăsături ale inimii Lui, respectiv față de blândețea și îndelunga răbdare a Domnului Isus.

Nașterea din nou este începutul lucrării de desăvârșire în răbdare. Dacă noi nu iubim cu toată inima, cu toată puterea această trăsătură de caracter a Domnului, lucrarea lui Dumnezeu de desăvârșire nu a început; nu am fost încă primiți ca ucenici în școala unde se învață răbdarea care a avut-o Hristos.

Toate lucrurile trebuie să se facă noi, cele vechi trebuie să dispară. (Dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. 2 Corinteni 5:17)

De asemenea, dacă viața noastră este încă neschimbată în privința neprihănirii, dacă nu admirăm și nu iubim această frumoasă trăsătură de caracter a Domnului Isus, dacă nu suntem flămânzi și însetați să trăim în neprihănire cum

a trăit El, lucrarea lui Dumnezeu de desăvârșire nu a început.

Cuvântul Scripturii ne vorbește foarte clar: „Oricine este născut din Dumnezeu, nu trăiește în păcat, pentru că sămânța Lui rămâne în el; și nu poate trăi în păcat, fiindcă este născut din Dumnezeu. Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului. Oricine nu trăiește în neprihănire, nu este de la Dumnezeu.” (1 Ioan 3:9-10)

Dacă nesocotim autoritățile care sunt de la Dumnezeu, dacă vorbim de rău, atât pe dregători cât și pe alții... dacă trăim în poftele firii pământești, înseamnă că suntem încă în starea veche, în care păcatul este un mod de viață, nefiind încă născuți din Dumnezeu. (Oricine să fie supus stăpânirilor; căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. De aceea, cine se împotrivește stăpânirii, se împotrivește rânduielii puse de El.” (Romani 13:1)

Cercetare personală

Este bine să ne cercetăm fiecare în lumina Cuvântului și să ne întrebăm ce naștere din nou am avut. Suntem atrași de frumusețea trăsăturilor Domnului Isus? Lucrăm conștient pentru a ne schimba după chipul lui Hristos? Se văd în viața noastră roadele lucrării Duhului?

Căutăm Împărăția neprihănirii, a păcii și a dragostei ca pe o comoară? Ne regăsim printre cei care au părăsit lucrurile din lume?

Te rugăm să fii sincer cu tine însuși, să te verifici în ce situație te afli în acest moment. De aceasta va depinde veșnicia ta!

Verifică-te: Ești îndrăgostit de frumusețea caraterului lui Hristos? Dorești să-l ai și tu? Ai făcut un legământ real de ucenicie, de ascultare deplină față de Hristos? Trăiești în neprihănire și ținta ta este să ajungi la înălțimea staturii plinătății lui Hristos? Ești supus autorităților rânduite de Dumnezeu? Eviți plata taxelor, iubești lucrurile din lume?

Biserica este Trupul lui Hristos, este școala care are în ea doar ucenici ai lui Hristos. Ea a fost proiectată de Dumnezeu pentru creșterea și desăvârșirea sfinților, aceasta este menirea ei. (El a dat pe unii... păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, până vom ajunge toți la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. Efeseni 4:11-13)

Dacă te afli într-o organizație care nu are ca scop ucenicia reală pentru a ne asemana cu Hristos, caută o adunare curată, unde frații se îngrijesc unii de alții și care au ca țintă creșterea și desăvârșirea sfinților, ca să poți crește sănătos spre desăvârșire, pentru a ajunge la înălțimea staturii plinătății lui Hristos! (Urmărește neprihănirea, credința, dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată. 2 Timotei 2:2)

Alte materiale pentru trezire spirituală:

NAȘTEREA DIN NOU

BISERICA - TRUPUL LUI HRISTOS

HAINA DE NUNTĂ

Le poți comanda și le vei primi gratuit!

Pentru trezire spirituală mai găsești predici audio pe:
www.cuvantcurat.ro

Înscrie-te și participă la studiul Scripturii, pe teme:

Nașterea din nou; Frica de Domnul; Roadă Duhului;
Viața nouă din Împărăție; Biserica - Trupul lui Hristos;

Această broșură se distribuie gratuit.

Dacă crezi că această broșură poate aduce o trezire,
te rugăm participă și tu în lucrarea de distribuire.

Ne poți contacta la telefon: **0744.57.47.11**
sau prin e-mail: **contact@cuvantcurat.ro**

Dacă primul om a fost înșelat de Satan și păcatul lui a trecut asupra tuturor, aceasta nu înseamnă că în planul lui Dumnezeu s-a strecurat o greșeală. Toate lucrurile s-au întâmplat așa cum a fost prevăzut în acest plan făcut în veșnicii, pe care Dumnezeu l-a pus la punct cu mare atenție până în cele mai mici detalii.

Dumnezeu începe această lucrare de refacere a chipului lui Hristos în om la momentul nașterii din nou și are toată puterea să ne aducă la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. (Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos. Filipeni 1:6)

Planul lui Dumnezeu nu se limitează doar la o mântuire ieftină, care stă doar în pocăință (**dezbrăcarea de omul cel vechi**) și în iertarea de păcate, ci prevede **refacerea chipului lui Dumnezeu în noi (îmbrăcarea cu omul cel nou)** și aducerea noastră la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. (Efeseni 4:13)